

ÎN PAG. A 5-A:
 • CRITICA DE FILM MAI APROAPE
 DE CERINȚELE SPECTATORULUI
 ÎN PAG. A 6-A:
 • „Extratereștrii“ cîștigă teren?

SUMAR

ÎN PAG. A 7-A:
 VĂ PROPUNEM ACEASTĂ DEZBATERE:
 Situația și condiția echipei
 reprezentative de handbal masculin
 Avem în față două piscuri. Le vom
 putea cucerii?

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II, NR. 6110

8 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 11 IANUARIE 1969

ÎN JUDEȚUL DOLJ

Cîți tineri lucrează în sectoarele cheie ale producției agricole?

DEOCAMDATĂ 4160, DAR VOR LUCRA PESTE 9000

LA
 ANCHETA
 REDACȚIEI
 RĂSPUND:

CONSTANTIN IORDACHE
 brigadier la cooperativa agricolă
 din Golcea Mare

MIRCEA IONESCU
 brigadier la cooperativa agricolă
 din Padea

ELENA MECHENICI
 brigadieră la cooperativa agricolă
 din Apele Vii

CHIOM GHEORGHE
 inginer agronom la cooperativa
 agricolă din Scătești

Comparăm, deunăzi, unele cifre statistice ce redau precis, convingător, dinamica dezvoltării agriculturii județului Dolj. Cei șase ani parcurși de la completarea cooperativizării agriculturii județului au însemnat, în această parte a țării, o perioadă de realizări incontestabile. Prin triplarea numărului de tractoare și al celorlalte mașini agricole, volumul de lucrări executate mecanizat a crescut de aproape 5 ori; producțiile de grâu, porumb și floarea-soarelui au crescut de la medii foarte joase la două și trei mii de kilograme la hectar; zootehnia, legumicultură și pomivitulura, prin veniturile asigurate (cam de zece ori mai mari), s-au afirmat definitiv în viața economică a cooperativei agricole, ca sectoare de bază ale producției. Au fost extinse iriga-

țiile care ocupă cincizeci de mii de hectare.
 Ne aflăm, acum, între succese cuprinse în bilanș și perspectiva conturată clar prin cifrele planurilor. O privire — chiar sumară — în aceste planuri de perspectivă îți permite constatarea, că în următorii doi sau trei ani, tabloul realizărilor despre care se putea vorbi, va fi și mai elocvent. În acest interval de timp, prin amenajarea pentru irigații a altor aproape 100.000 de hectare, printr-o folosire mai rațională a pământului, prin diversificarea lucrărilor executate mecanizat, este prevăzută ca recoltele medii să devanseze nivelul realizărilor anului trecut cu peste 40 la sută, să se creze condițiile dublării aproape a producțiilor valorificate din zootehnie și legumicultură.

Toate acestea sînt, momentan, doar proiecte. Pentru a deveni realitate, o nevoie de efort, de o mobilizare totală, fizică și intelectuală. Și, în această nobilă confruntare pentru a smulge pământului roade cât mai bogate, pentru a spori peste tot eficiența muncii, tineretul, ca purtător a unor valoroase tradiții, stăpînit de dorința afirmării, va trebui să se aple permanent în primele rînduri ale aceluia ce își concentrează eforturile pentru continuarea dezvoltării și agriculturii județului. Așa cum se sublinia și la recenta „Floră” a C.C. al U.T.C., organizațiile U.T.C. vor fi acelea care, prin întreaga activitate...

Anchetă realizată de
 GH. FECIORU
 (Continuare în pag. a III-a)

GH. ISTRATE
 (Continuare în pag. a II-a)

caleidoscop

Dacă mă iubești nu mai scupa pe stradă și nu mai striga în gura mare vorbe pe care le crezi deștepte, că nu sînt.
 Dacă mă iubești, cînd te întorci seara tirziu nu mai tropăi ca la grajd și nu trîniți așa că astă nu te face în ochii mei mal voinic.
 Dacă mă iubești nu te mai înfăoșă

Dacă mă iubești pune magnetofonul ăla mai înec cînd te-ai apucă strechea dansului și urcă-te pe pereți, dar nu-mi mai juca pe creier, că am și eu nervii mei și nu mai suport.
 Dacă mă iubești, scoate pălăria ăla de pe frunte, pune-o mal pe ceafă și uită-te în ochii mei cînd vrei să-mi reproșezi ceva, nu mai rima cu priviri bolnave trosnărele și nu mai mă splutea pe la spate cu vorbe urite.
 Dacă mă iubești nu mai mă sufoca cu aia dragoste, ține la mine mai puțin, că mi-ajunge. M-ai adus în pragul exasperării

asa, cu obrazul ca o ridiche de lună, cu spume la gură, că-mi vine să te vîr în cămasa de forță și să te due la Mărcuța.
 Dacă mă iubești nu mai face caz de cei 7 ani de-acasă pe care este evident că nu-ai și tu te mal ingheșul numai ca să-mi arăți că ești dotat cu mușchi de ridicător de haltere.

reproșezi ceva, nu mai rima cu priviri bolnave trosnărele și nu mai mă splutea pe la spate cu vorbe urite.
 Dacă mă iubești nu mai mă sufoca cu aia dragoste, ține la mine mai puțin, că mi-ajunge. M-ai adus în pragul exasperării

(Continuare în pag. a V-a)

DACĂ MĂ IUBEȘTI...

EUGEN BARBU

CĂMINUL CONSTRUCTORILOR — ÎNTRE ZIDURILE FATALITĂȚII?

• Parametrii industriei moderne • Omul sfințește locul • Cum se face adaptarea? • A fost ieri o ziaristă? • Statul dă banii. Cum îi folosești?

vină de proastă stare a drumurilor și-mi aduc o pereche de cizme. Reușesc astfel să ajung la barăcile nr. 60—70 ale I.R.C.R. Ploiești. Aici locuiesc specialiștii, cei care montează aparatele de măsură și control ale vîltoarei rafinării complet automatizată. — Am circulat o vreme pe ferestră. Luam zilnic cota apei care ne bloca intrarea: 40—50 cm. Trezind pragul barăcii te înfruptă o atmosferă familială, o ambianță favorabilă, un climat unitar.

Oamenii s-au gospodărit cum au putut mai bine. Unii lucrează împreună pe șantiere de 17 ani. Și-au făcut grădile la ferestre, au astupat găurile din pereți, deși barăcile sînt noi („Nu știm cine a putut face o recepție așa de superficială” — Nicolae Băcanu), au procurat un televizor și un aparat de radio, au stabilit norme de conviețuire civilizată, responsabilități pentru programele de vizionare la televizor, de ascultare a radioului. Nimeni nu intră în camere cu cizme —

singurele în stare să înfrunte noroiul — toți respectă orele de odihnă, curățenia, este așa de greu să menținem curățenia... De luni de zile ni s-a promis amenajarea unor dusuri... DUMINICĂ FĂRĂ NICI O PERSPECTIVĂ. Care cum ar fi arătat această zi dacă două ore în cursul dimineții tinerii s-ar fi gospodărit puțin, ar fi ieșit să curățe aleele, să facă șanțuri de scurgere? Dar unde există așa preocupare pentru o activitate ob-

ștească a tineretului? Cine este acel ceva care să stîrnească interes pentru o acțiune colectivă? De ce organizația U.T.C. nu menține aici ceea ce tinerii de obicei făceau acasă în mod obișnuit, gospodăriind în jurul casei? La baraca 46, usa nu mai are clanță. O sîrmă este trecută prin două găuri și legată la capete. — Acasă la dumneata nu pui mina să bati două scînduri cînd gardul se dărîmă, să faci o potecă dacă așa te inundă? Întreb pe H.I.

— Ba da.
 — Dar aici?
 — Păi ce, e usa mea? Mal sînt și alții!
 Așa se face că în această baracă nimeni, dar absolut nimeni din cei opt locatarii nu și-a asumat răspunderea lucrării în primăvara a unei mese, a cîtorva scaune, culere. Și pentru că formalitatea aceasta nu s-a îndeplinit, oamenii se lipsesc de confortul

VIORICA DIACONESCU
 (Continuare în pag. a V-a)

NOILE ORIZONTURI ALE MICRO-COSMOSULUI

REPORTAJ
 DE LA
 INSTITUTUL
 DE FIZICĂ
 ATOMICĂ —
 FILIALA CLUJ

În speranțe minuscule, hipersensibile, oamenii de știință încep ruperile materiei din ursele reortie ale furnalelor și simt în pleoape luminile fulgerătoare sau persistente ale atomilor dezlîntuți. Oamenii acesia sînt niște „regi ai micro-cosmosului”; sub ochii lor, lumea își desfășoară continuu tainele ei din adîncuri.

— Recenta chemare la întrecere adresată de institutele științifice ale sectorului VII al Capitalului — îmi explică doctorul inginer Marius Peculea — ne-a surprins în plină activitate de cercetare. Rezultatele de pînă acum ne îndreptătesc la angajamentele ambițioase. Cercetătorii institutului nostru, cei mai mulți tineri, sînt o prezență activă pe frontul științific. Pornind de la obiectivul de bază al institutului nostru — probleme legate de fizica și tehnologia izotopilor stabili, cu preponderență al deuteriului și al azotului 15 — și urmînd producerea, analiza și separarea acestor izotopi, cercetătorii noștri au propus și realizat o serie de aparate, multe originale.

În afara activității de cercetare a tanelor atomului, o problemă deosebit de importantă o constituie aici aplicabilitatea cercetărilor. În legătură cu această latură, institutul oferă o bogăție de fapte semnificative. Chereș Iosif, un tînar fizician în vîrstă de 27 de ani, secretar al organizației U.T.C. din Institut, îmi vorbește pe larg despre studiul rodajului chimic la mîncarea cu ardere internă. În aparență, problema pare simplă: pentru a se putea preciza gradul lor optim de rodare, se introduc izotopi radioactivi într-un segment de motor și se urmărește radioactivitatea depunerilor de uzură fină, reținute de un filtru special. Rezultatul este citit în niște curbe cu indicatorul precis; astfel că aportul chimic în acest domeniu — rezultat al eforturilor cercetătorilor clujeni — s-a putut omologa pe scară națională.

O ipoteză de-a dreptul spectaculoasă a fost emisă recent, prin studiul substituirii otelului foarte consistent de la utilajul petrolier, cu fontă, în compoziția căreia se află grafit nodular. Ipoteza trebuia dovedită științific. Și laboratoarele au vorbit. Rezultatul: fonta îndeplinește toate condițiile mecanice, fiind cu mult super-

În zona industrială a Piteștiului constructorii au înălțat în ultimii ani un modern edificiu — Combinatul Petrochimic. În fotografie: siluetele gigantice ale rezervoarelor
 Foto: O. PLECAN

STUDENTII DESPRE SOCIALISM ȘI DEMOCRAȚIE

Pe marginea unui seminar național studentesc

Responsabilitatea studentului în viața universitară, în viața socială în general, ca și în condițiile afirmării personalității acestuia, în special printr-o maturizare a conștiinței politice și o participare nemijlocită la formularea și rezolvarea ipotezelor științei — dimensiuni integrale, devenind nu numai un indicio al capacității de a se manifesta plenar în activitatea socială, ci și o latură a personalității sale. Investigarea științifică devine astfel nu numai laboratorul intelectual de exercițiu, ci și o latură a personalității sale. Investigarea științifică devine astfel nu numai laboratorul intelectual de exercițiu, ci și o latură a personalității sale. Investigarea științifică devine astfel nu numai laboratorul intelectual de exercițiu, ci și o latură a personalității sale.

*) „Democrația socialistă și libertatea umană” (Marin Vladimir — Facultatea de Filozofie, București), „Sensul umanist al democrației socialiste și dezvoltarea personalității umane” (Ioan Bitlan și Ioan Petru — Filozofie, Iași), „Aspecte ale relației dintre democrația socialistă și creația de valori” (Liviu Petru Zăpărtan — Filozofie, Cluj), „Democrația socialistă și cultura spirituală” (Afinică Cănci și Mihai Amiroiescu — Filozofie, Iași), „Constituția Republicii Socialiste România — cadru principal al democrației în România” (Szantai Ion — Drept, Cluj), „Democrația socialistă reflectată în principiile de bază ale dreptului de vot și ale sistemului electoral” (Liviu Pop — Drept, Cluj), „Justiția, mod de apărare a democrației socialiste” (Maria Bodnar și Gheorghe Nistoreanu — Drept, București), „Democrația socialistă, factor de influențare a relațiilor internaționale” (Ion Hăineala — Drept, Iași), „Democrația socialistă și viața universitară” (Florin Ciotea și Dorel Abraham — Filozofie, București).

ORIENTAREA PROFESIONALĂ IN CONTEXTUL NECESITĂȚILOR SOCIETĂȚII

Există oameni care ar dori să devină pictori, dar nu au talentul culorii, care visează să compună nemuritoare simfonii, dar nu deosebesc cîntatul unui cocș de acordurile unui pian. La fel, sînt oameni care aspiră să devină medici fără să simtă în ei acea mare generozitate specifică acestei meserii sau ingineri fără a ști să manevreze cu imaginația, liniile, suprafețe și perspective geometrice.

Dintotdeauna dinamica subtilă a alegerii unei meserii, a investigării acelor zone ale personalității care le orientează spre o profesie sau alta conține o doză de inefabil. Nu calculăm anticipat avantajele sau dezavantajele unei meserii, în momentul în care optăm pentru ea. Adesea, nici nu știm măcar în ce condiții o vom exercita și rămînem, pînă tîrziu, cu ideea că profesia aleasă este așa cum ne-am visat-o: frumoasă, plină de satisfacții, potrivită idealului nostru de viață...

Legată direct de autocunoaștere, de evaluarea posibilităților și talentelor fiecăruia, opțiunea pentru o meserie a devenit în acest secol al tehnicii, al preciziei, al problemei sociale. Organizarea, dirijarea rațională a capacității și a forței de muncă, a inteligenței și aptitudinilor fiecăruia este supusă unor reguli sociale menite să le reglementeze în interesul societății cit și al individului.

Nu mirăm adesea de cîndă turmură pe care o lua viitorul unui tînr cu 30 sau 50 de ani în urmă cînd el, fie că trebuia să urmeze o tradiție a familiei alegeîndu-și aceeași meserie ca tatăl sau bunicul său, fie că era obligat de cine știe ce capricii sau interes părintesc să se îndrepte spre o profesie sau alta, strălucind aspirațiilor, talentelor lui. Căci libertatea pe care o are acum oricare adolescent, dreptul lui suveran de a deveni inginer, profesor, mecanic sau strungar ni se pare firească.

SIMȚUL CRITIC ȘI AUTOCRITIC

Școala dirijează, pe parcursul celor 12 ani de studii, procesul de înțelegere, de definire a unei personalități sociale, și rolul ei consecvent, bine orientat nu este sesizabil decît la o analiză atentă. Datorăm procesului educativ cunoștințele noastre, cultura, dar și coordonatele esențiale ale caracterului, viziunea asupra lumii, opțiunea asupra noastră însuși.

Cum ne judecăm pe noi, cum îi judecăm pe ceilalți? — este una din problemele care se clarifică încă din anii de școală.

Colectivele claselor sînt împărțite în trei mari categorii: elevi buni, cei mediocri și cei slabi. Diviziunea nu are nimic jignitor, ea respectă o ierarhie făcută atît pe baza unor calități native cit și a rezultatelor obținute la învățătură. Dar interesant este și modul în care elevii reușesc să se autoaprecieze, situîndu-se ei înșiși într-o categorie sau alta. În afara comparațiilor, inerente, între catalogul clasei și propria lor apreciere, problema devine esențială și pentru sublinierea unei trăsături definitorii pentru personalitatea fiecăruia dintre noi: autocunoașterea, evaluarea precisă a ceea ce sîntem, a ceea ce putem și nu putem în viață, situarea noastră pe o treaptă anume a valorilor umane.

Ancheta noastră a avut ca subiecți elevii clasei a XII A reală și a XII F umană de la Liceul nr. 4 din Constanța. Fiecare elev a fost rugat să numească cei mai buni 5 elevi din clasă și cei mai slabi, plasîndu-se și pe el însuși în unul din aceste două compartimente sau între ele. Alături, ei au indicat calitățile determinante ale celor numiți cit și ale lor. Cercetarea tuturor chestionarelor dă o imagine aproape emoționantă a unor calități pe care le dorim tuturor

tinerilor: simțul critic și autocritic. În marea majoritate a cazurilor autoaprecierea coincide cu părerea celorlalți. Un elev slab (origenat la o materie sau mai multe) se situează, cu obiectivitate, în ultimul pluton, mărturisind cu ironie: „mă consider elev slab pentru că sînt tare lenes” (C.C.) sau „am calități cam puține, dar nu sînt supărațios” (D.L.). Iar cei care se clasează în categoria de mijloc, justifică lipsa lor de interes printr-o preferință exagerată spre o materie sau alta ignorînd-le astfel pe celelalte sau recunoscînd că nu doresc să strălucească, mulțumiți de locul pe care-l ocupă. Dar fiecare, și cei slabi și cei mediocri își atribuie, cu generozitate, pasiuni sau preocupări deosebite, înclinații și talente. Și acestea coincid cu părerea clasei despre ei. D.L. crede că are talent literar și colegii, de asemenea, sau V.G. bun sportiv, este „scuzat” pentru rezultatele lui slabe la învățătură prin deosebita lui dotare spre sport.

Discuțăm adesea despre modestie. Cu adevărat, nu-i desocorim niciodată sensul și zona ei de influență. Nu știm dacă recunoașterea sinceră a unor merite pe care le avem împietrează sentimentul de modestie, sau situarea noastră la un nivel mai jos decît o credem din jurul nostru nu este cumva o dovadă a acelei simținte nemulțumiri care ne împinge mereu înainte. G.C. numit de întreaga clasă ca un elev excepțional, scrie despre el însuși: „nu sînt un elev care să se ridice peste treapta mediocrității, pentru că sînt superficial”. Continuînd o autoanaliză minuțioasă, G.C. recunoaște: „Din păcate, sînt un individ destul de prost dotat. S-ar părea că am o oarecare ușurință în înțelegerea unor probleme de matematică și fizică, am o memorie destul de bună”. Rezultatele lui la învățătură nu afirmă această modestă evaluare, ci dovedesc o continuă luptă de auto-deășiere, o dorință sinceră nu de a se clasa pe locul unu în ierarhia clasei, ci de a face ceva temeinic, serios.

Mulți elevi se judecă prin prisma aprecierii celorlalți, a colegilor sau a profesorilor. „Despre mine se spune că sînt o elevă bună. Așa să fie?” se întreabă M.D. Îndoiiala asupra propriei valori este firească și poate și necesară la vârsta de 18 ani. Certitudinile încep abia cînd elevii își judecă colegii, le conferă talente, le recunosc defecte. Asupra lor fuși, judecățile au o nuanță dubitativă, uneori chiar subapreciîndu-se dar continuu atenți și nu-și suprasolicite nici calitățile, nici defectele. Alături de autoaprecieri superlativă, „sînt foarte inteligent” găsim contracarațiile de echilibru: „da n-am voință, sînt irascibil” (M.V.) sau: „sînt un băiat de comitet, am un suflet de aur, sincer, prietenos, dar lenes” (S.D.). Simțul proporțiilor mi s-a părut că îl caracterizează pe toți, o egală distribuție atît a înclinațiilor cit și a lipsurilor pe care elevii le recunosc cu detașare, ca un prim pas spre remedierea lor. Autocriticii, nu se jenează să-și analizeze defectele, să le găsească motivații în ei înșiși, fără însă să se justifice, să se scuze. Prin trăsăturile pe care le atribuie, pe primele locuri se situează optimismul, sinceritatea, încrederea în oameni, iar printre defecte, după cum s-a văzut din răspunsurile elevilor, în special lenea și indolența.

Alegerea meseriei, la cei 80 de elevi de clasa a XII-a de la Liceul din Constanța este o problemă care suscită, de asemenea, numeroase analize. Cum se face, m-am întrebat cînd chestionare, că majoritatea elevilor din clasa a XII A s-au îndreptat spre facultăți ca: matematici, energetică sau chimie alimentară? Nu este vorba numai de profilul secției reale sau de dotarea nativă spre științele exacte ci, după cum am descoperit, de o justă interpretare a unor perspective, o cunoaștere reală a necesităților profesionale ale județului lor, ale țării. Mulți dintre elevi au aflat că în Dobrogea se va extinde producția de energie electrică și, prin urmare, va

fi nevoie de specialiști energeticieni. Facultatea de chimie alimentară, situată la Galați, în apropierea Constanței oferă, de asemenea, o varietate de perspective, tînd cont și de șansele de dezvoltare ale acestei ramuri în orașul natal. Oricum, înclinația majoritară a clasei spre matematică apare limpede justificată printr-un factor esențial de influență: profesorul. Profesora Cadir Ulfet este și diriginta clasei și, stînd de vorbă cu elevii, am descoperit strînsă legătură stabilită între profesor și clasă. Proaspăt absolventă a facultății de matematici, Cadir Ulfet a venit la catedră cu înțelegerea pedagogică deosebită. Rezultatele sînt vizibile în fiecare amănunt, în nivelul foarte ridicat al întregii clase, în respectul și simpatia cu care elevii vorbesc despre diriginta lor, în acțiunile comune organizate (reuniuni, zile de naștere sărbătorite la școală, cenecluri, excursii). Matema-

ACTUALITATEA

● A FOST RACORDATĂ LA SISTEMUL DE TERMIFICARE a municipiului Galați noua centrală electrotomică construită în Combinatul siderurgic. În această primă etapă a fost pus sub presiune primul cazan de apă fierbinte cu o capacitate de 100 gigacalorii pe oră, împreună cu magistrala de aducțiune și instalațiile de racord. Noua centrală asigură debitul de apă caldă necesar unui număr de 15.000 apartamente. Folosind direct combustibil de bază gazul de furnal furnizat de combinat, centrala realizează energie electrică și termică la un preț de cost scăzut.

● LA POIANA BRAȘOV s-au terminat lucrările de electrificare a pistei de ski pentru începători. Pentru electrificare s-a folosit aparatul modern fabricat în întregime în țară.

(Agerpres). Miniaturizare...

Intr-o convorbire avută în cursul zilei de ieri cu tovarășul AUGUSTIN POP, șeful serviciului propagandă din Consiliul Superior al Agriculturii, am aflat că în 1969 vor fi organizate pentru tinerii din agricultură numeroase concursuri profesionale. Redăm, pe scurt, această convorbire.

— Care va fi cel mai important concurs agricol al anului?

— Nu credem că toate. Pe primul plan se situează însă a treia ediție pe țară a concursului „CINE ȘTIE AGRICULTURĂ, CÎȘTIGĂ”. Pe primul plan, pentru că acest concurs este deschis tuturor mecanizatorilor, coope-

ratorilor și muncitorilor din I.A.S. și stațiunilor experimentale — în general tinerii — cursanții ai învățămîntului agrozootehnic de masă.

— Cum se va desfășura acest concurs?

— Pentru mecanizatorii din I.M.A. și I.A.S. faza pe brigăzi începe în luna februarie și va continua pînă spre toamnă. În luna noiembrie se va desfășura faza republicană. Pentru faza interjudețeană au fost stabilite noi centre: Focșani, Slatina, Tg. Jiu, Alba Iulia, Satu Mare, Sibiu etc. Concursul se desfășoară pe șase specialități: cultura plantelor de cîmp, creșterea animalelor, legumicultură agricolă. Concursul are faze de desfășurare pe clase, școli, județ și pe țară.

— Alte concursuri...

— Un concurs nou este cel pentru îngrijirea culturilor irigate: legumicole, porumb boabe, sfeclă de zahăr și lucernă. Foarte important este concursul pentru titlul de „șef de fermă fruntas”, aflat acum la a doua ediție. Într-o „ferastră” a lucrărilor agricole, se va desfășura un concurs adresat mecanizatorilor pentru cunoașterea normelor de securitatea muncii, și, desigur, nu cel mai lipsit de importanță este al treilea Concurs național al studenților de masă.

— Am adresat la cererea cititorilor cîteva întrebări tovarășului Gheorghe Botnaru, contabil șef la oficiul de construcții de locuințe:

— Ce noutăți oferă cititorilor anul acesta în privința construcțiilor de locuințe?

— În 1969 Oficiul de construcții a locuințelor propriu-zise personal va da în folosită aproape 12.300 de apartamente situate în zonele noulor cartiere. Dintre acestea 8.500 sînt apartamente confort unu și 2.500 apartamente confort doi.

— Dat fiind interesul tinerilor pentru garsoniere, ne puteți spune cîte asemenea locuințe se vor da în folosită în 1969?

— Aproximativ 2.050 de garsoniere, situate în blocuri speciale de garsoniere. În cadrul sau intercalate blocurilor de apartamente din strada „Turturore” și cartierul Băneasa. Pretul unei garsoniere ajunge în jurul de 30.000 lei. De remarcat un fapt: Practic în anul acesta se vor satisface toate cererile de garsoniere pentru tineret aflate în evidența noastră.

I. MIHIȚ

„COMPETIȚIILE” AGRICULTURII PE 1969

— Pentru mecanizatorii din I.M.A. și I.A.S. faza pe brigăzi începe în luna februarie și va continua pînă spre toamnă. În luna noiembrie se va desfășura faza republicană. Pentru faza interjudețeană au fost stabilite noi centre: Focșani, Slatina, Tg. Jiu, Alba Iulia, Satu Mare, Sibiu etc. Concursul se desfășoară pe șase specialități: cultura plantelor de cîmp, creșterea animalelor, legumicultură agricolă. Concursul are faze de desfășurare pe clase, școli, județ și pe țară.

— Alte concursuri...

— Un concurs nou este cel pentru îngrijirea culturilor irigate: legumicole, porumb boabe, sfeclă de zahăr și lucernă. Foarte important este concursul pentru titlul de „șef de fermă fruntas”, aflat acum la a doua ediție. Într-o „ferastră” a lucrărilor agricole, se va desfășura un concurs adresat mecanizatorilor pentru cunoașterea normelor de securitatea muncii, și, desigur, nu cel mai lipsit de importanță este al treilea Concurs național al studenților de masă.

ION ȘERBU

Televiziune

SIMBĂȚĂ 11 IANUARIE 1969

PROGRAMUL I

17.30 — Telex TV.

17.35 — Lumea copiilor. „La carnaval”.

18.05 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limba română.

18.30 — Pentru școlari. Aplauze pentru colegii noștri.

19.00 — Televizorul de seară.

19.20 — Baschet feminin. Aspecte de la finalul nărilor dintre echipele Politehnica București — C.R.E.F.F. Madrid. (Cupa Campionilor europeni. Transmisiune de la Sala sporturilor Floreasca).

19.40 — Solști de muzică populară — cîntece de odinioară.

20.00 — Tele-enciclopedia. În cuprins: ● Portret cinematografic: Michel Simon ● Prefață... ● Jungla... ● Marea (V) Pescuit.

21.00 — Caterina Caselli și Bobby Solo la Festivalul internațional de muzică ușoară de la Brașov — ediția 1968.

21.40 — Film serial „Șifrații”

22.35 — Varietăți pe aceeași peliculă. Selecțiuni din filmele muzicale ale anului 1968.

23.05 — Televizorul de noapte.

23.15 — Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

20.00 — Telex TV.

20.05 — Parada orchestrelor de muzică ușoară. Orchestra Enrico Fanclotti.

20.35 — Desene animate. „Fată în față cu felicitare”

20.50 — Recitalul de simfonic seara; ● Pianista Maria Cărdăș ● Mezzo-soprană Iulia Bucuiceanu.

21.30 — Bis pe 16 mm.

22.30 — Roman feuilleton: Forsythe Saga (XVII)

23.09 — Închiderea emisiunii programului II.

trînsă legătură cu această balanță a personalității fiecăruia dintre noi, și de cele mai multe ori deziluziile sau satisfacțiile de pe întreg parcursul vieții își află justificarea în momentul sau momentele de unitate sau de discordanță pe care reușim să le stabilim cu noi însuși.

Alegerea meseriei, la cei 80 de elevi de clasa a XII-a de la Liceul din Constanța este o problemă care suscită, de asemenea, numeroase analize. Cum se face, m-am întrebat cînd chestionare, că majoritatea elevilor din clasa a XII A s-au îndreptat spre facultăți ca: matematici, energetică sau chimie alimentară? Nu este vorba numai de profilul secției reale sau de dotarea nativă spre științele exacte ci, după cum am descoperit, de o justă interpretare a unor perspective, o cunoaștere reală a necesităților profesionale ale județului lor, ale țării. Mulți dintre elevi au aflat că în Dobrogea se va extinde producția de energie electrică și, prin urmare, va

ÎN RÎNDUL ORGANIZAȚIEI U. T. C.

După cum ne relatea tovarășul VASILE ZĂINEA — prim-secretar al Comitetului U.T.C. al sectorului I București — 300 de tineri sporesc lunar rîndurile organizației U.T.C., iar numai în primele 10 zile ale anului, încă 60 de tineri au devenit membri ai organizației U.T.C.

— Cum explicați această aderență la organizație?

— Este un rezultat al prestigiului pe care organizațiile noastre și-au cucerit, este o dovadă concludentă a încrederii pe care tinerii au căpătat-o în organizația U.T.C. În ultimă instanță, este și un rezultat al preocupărilor organizației, al muncii atente de pregătire a celor care-și manifestă dorința de a deveni uteciști. Apelînd la limbajul convingător al cifrelor, voi exemplifica că organizațiile din sectorul nostru care dovedesc cea mai mare răspundere pentru creșterea rîndurilor sale sînt cele de la: Trusitul I Construcții, I.C.S.I.M., I.M.B., Liceul 28, liceul „I. L. Caragiale”, școlile generale nr. 4 și 5. Activitatea convingătoare, de influențare a tînrului, ca acesta să perceapă sensul major al intrării în U.T.C., cit și atenția lui pregătire, constituie tot atîtea garanții că numărul tinerilor ce vor intra de acum înainte în rîndurile organizației va crește.

— În ce cadru s-a desfășurat înmînarea carnetului de uteciști?

— Am pornit de la ideea că momentul primirii în U.T.C. semnifică o anumită etapă din viața a tînrului, reprezintă pentru el un eveniment unic și, de aceea, absolut în toate cazurile, am căutat să conferim acestui act major greutatea și cadrul ce i se cuvin pentru că tînrul nu primise să păstreze mereu în memorie frumusețea acestui moment.

Asemenia primiri au avut loc la Trusitul I Construcții, I.M.B., I.C.S.I.M., Liceul 28, 32, la Școlile generale nr. 4 și 5. Se obișnuiește, în special la școlile generale, ca celor mai tineri uteciști să li se înmîneze flori, să fie felicitați de către tinerii primii la adunarea anterioară. Obișnuiam însă să organizăm primiri festive și la nivelul sectorului, care au loc la Ateneul tineretului, într-un cadru deosebit. Tinerilor primii în rîndul organizației li se vorbește despre semnificația momentului în sine, li se prezintă programe artistice adecvate, care cuprind recitaluri de versuri cu participarea unor tineri poeți, momente muzical-coregrafice, filme care ilustrează viața tineretului.

I. MIHIȚ

O convorbire telefonică pentru dv.

Am adresat la cererea cititorilor cîteva întrebări tovarășului Gheorghe Botnaru, contabil șef la oficiul de construcții de locuințe:

— Ce noutăți oferă cititorilor anul acesta în privința construcțiilor de locuințe?

— În 1969 Oficiul de construcții a locuințelor propriu-zise personal va da în folosită aproape 12.300 de apartamente situate în zonele noulor cartiere. Dintre acestea 8.500 sînt apartamente confort unu și 2.500 apartamente confort doi.

— Dat fiind interesul tinerilor pentru garsoniere, ne puteți spune cîte asemenea locuințe se vor da în folosită în 1969?

— Aproximativ 2.050 de garsoniere, situate în blocuri speciale de garsoniere. În cadrul sau intercalate blocurilor de apartamente din strada „Turturore” și cartierul Băneasa. Pretul unei garsoniere ajunge în jurul de 30.000 lei. De remarcat un fapt: Practic în anul acesta se vor satisface toate cererile de garsoniere pentru tineret aflate în evidența noastră.

I. M.

Televiziune

SIMBĂȚĂ 11 IANUARIE 1969

PROGRAMUL I

17.30 — Telex TV.

17.35 — Lumea copiilor. „La carnaval”.

18.05 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limba română.

18.30 — Pentru școlari. Aplauze pentru colegii noștri.

19.00 — Televizorul de seară.

19.20 — Baschet feminin. Aspecte de la finalul nărilor dintre echipele Politehnica București — C.R.E.F.F. Madrid. (Cupa Campionilor europeni. Transmisiune de la Sala sporturilor Floreasca).

19.40 — Solști de muzică populară — cîntece de odinioară.

20.00 — Tele-enciclopedia. În cuprins: ● Portret cinematografic: Michel Simon ● Prefață... ● Jungla... ● Marea (V) Pescuit.

21.00 — Caterina Caselli și Bobby Solo la Festivalul internațional de muzică ușoară de la Brașov — ediția 1968.

21.40 — Film serial „Șifrații”

22.35 — Varietăți pe aceeași peliculă. Selecțiuni din filmele muzicale ale anului 1968.

23.05 — Televizorul de noapte.

23.15 — Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

20.00 — Telex TV.

20.05 — Parada orchestrelor de muzică ușoară. Orchestra Enrico Fanclotti.

20.35 — Desene animate. „Fată în față cu felicitare”

20.50 — Recitalul de simfonic seara; ● Pianista Maria Cărdăș ● Mezzo-soprană Iulia Bucuiceanu.

21.30 — Bis pe 16 mm.

22.30 — Roman feuilleton: Forsythe Saga (XVII)

23.09 — Închiderea emisiunii programului II.

venit astfel un bun cîștigat al unei întregi clase, al unor oameni capabili să discearnă în jurul lor, să cerceteze în ei înșiși adevărul.

Un gest de nădăduit romantism a încheiat, pentru mine, cunoștința cu clasa a XII A și elevii ei. Odată, cu un prilej festiv, adolescenții au vrut să se cunoască în perspectivă, participînd la o imăghinară (deocamdată) întîlnire după 10 ani de la terminarea școlii. Cuvintele lor, înregistrate pe bandă de magnetofon, vor rămîne mărturie visurilor, aspirațiilor lor de acum. Fiecare s-a văzut inginer sau profesor sau cercetător, la un loc de muncă cu multe realizări, cu multe izbînzii.

Și se adunaseră atunci, peste 10 ani, în jurul dirigintei lor pentru a-i povesti despre ei. Era ca un bilanț al viitorului, previzibil, aproape sigur realizabil.

GALINA BĂDULESCU

VAGOANE ÎNCĂRCATE PENTRU OȚELĂRIILE ȚĂRII

Imaginea trenurilor încărcate cu fier vechi, luând drumul oțelărilor țării nu este familiară. De ani de zile, tinerii de la orașe și țară, răspunzând chemării organizațiilor U.T.C. au participat cu entuziasm la acțiunea generală de colectare a metalelor vechi, sustrăgându-le degradării și introducându-le în circuitul economiei naționale. De ani de zile, stiri laconice anunțau că pe adresa focului continuu al cuptoarelor în care se naște metalul au fost expediate alte tone de fier vechi, devenite astfel materia primă pentru tonele de oțel nou, atât de necesar industriei. Ne este cunoscută tuturor importanța economică deosebită pe care o are acțiunea de recuperare a metalelor vechi, ne dăm seama că reprezintă aceste ore consacrate generozitate valorificării cantităților de metal vechi ajunse apoi în retortele cuptoarelor de oțel. Totmai de aceea, pornind de la valoarea cu totul deosebită pe care o capătă acțiunea de colectare a metalelor vechi pentru economia națională, înțelegem ca un lucru de înaltă răspundere sarcina pe care, în spiritul tradițiilor, a practicii sale de până acum, organizațiile U.T.C. din întreaga țară o au de dus la îndeplinire. Prezența între obiectivele muncii de fiecare zi, pe agenda acțiunilor voluntar-patriotice a hotărârii de a colecta și preda cât mai multe deșeurii metalice, de a alimenta oțelăria patriei cu cât mai multă hrană din fier vechi, reprezintă o latură a activității organizațiilor U.T.C. cu un puternic accent educativ.

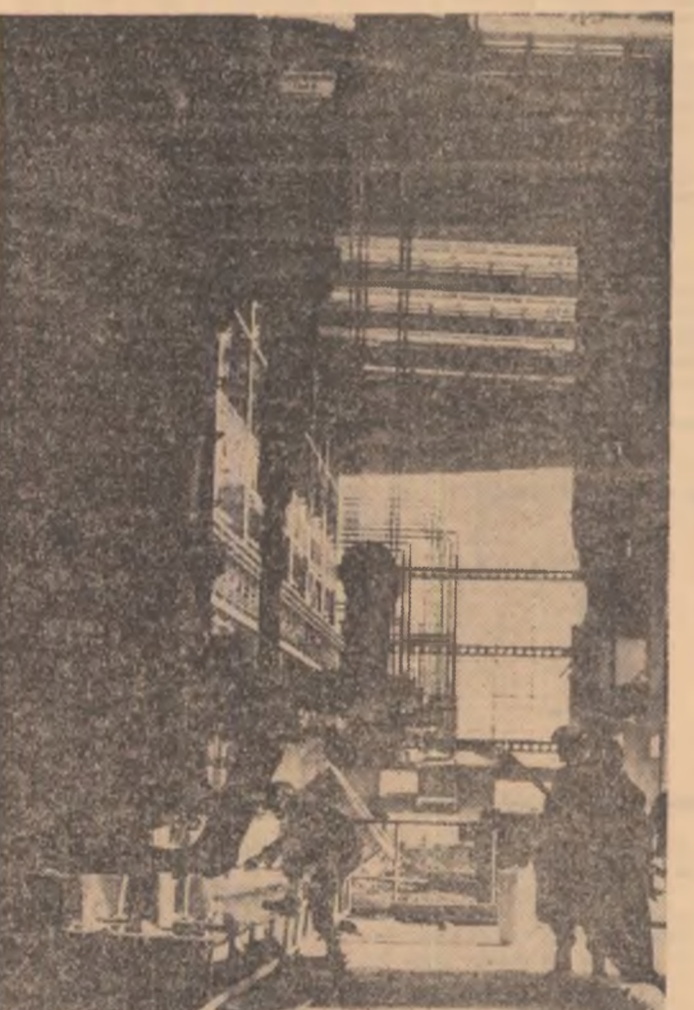
Consecvent tradiției, Comitetul municipal București al U.T.C., în competiție cu organizațiile județene din întreaga țară, a avut ca un obiectiv permanent, colectarea și expedierea spre oțelăria patriei a unor cantități cât mai mari de metale vechi, strânse prin contribuția tinerilor din toate organizațiile Capitalei. O dovadă a responsabilității cu care membrii organizațiilor U.T.C. din municipiul nostru au privit îndeplinirea obiectivelor stabilite în acest domeniu îl reprezintă îndeplinirea cu bune rezultate a angajamentelor luate. Concluzim și se pare, spre exemplu,

Prin contribuția tinerilor Capitalei, anul trecut au plecat spre oțelăria patriei 7000 tone de metale vechi. Activitate susținută pentru îndeplinirea angajamentelor anului 1969 — încă din primele zile

metalice, a fierului vechi s-a accentuat. Răspunzând chemării C.C. al U.T.C. privind intensificarea acțiunii de colectare a metalelor, în vederea asigurării oțelăriilor, încă din primele zile ale anului 1969, cu materia primă necesară producției, luna decembrie a căpătat caracterul unei perioade de activitate susținută. În cinstea conferinței organizației municipale de partid și a conferințelor U.T.C. ale sectoarelor au fost stabilite sarcini precise, pe linia depășirii angajamentului anual. În mod special, pe perioada 28 decembrie 1968 — 10 ianuarie 1969 s-a întocmit un plan, incluzând graficul zilnic de co-

lectare și predare. Stabilite împreună cu secretarii sectoarelor U.T.C. din Capitală, graficul a prins viață din prima zi. În perioada 28—31 decembrie s-au predat 350 tone metale vechi cu 100 la sută și 165 tone cu 20 la sută. În desfășurarea acțiunii, în unitățile economice din București, organizațiile U.T.C., sprijinite de comitetele de direcție au efectuat zilnic acțiuni de curățare și descongestionare a locurilor de muncă și în incinta întreprinderilor. Evidențind comitetele U.T.C. de la sectoarele 3, 5, 6, 8 și Construcții, precum și organizațiile U.T.C. de la „Republica”, I.G.M.A., Vulcan, Grivița Roșie, întreprinderea de prefabricate-agregate construcții, T.U.G.-2, Electromagnetica, I.C.M.-1, nu facem decât să menționăm locurile unde activitatea în aceste zile, consacrată colectării metalelor vechi, a cunoscut o intensitate deosebită. Tinerii din organizațiile U.T.C. ale Capitalei — având colaborarea plină de solicitare a întreprinderii de Transport București, a întreprinderii de colectare a metalelor și întreprinderii de utilități și transport din construcții — și-au pus astfel semnătura entuziasmului lor în soluționarea uneia din problemele însemnate ale producției de oțel a țării, încă din primele zile ale anului. O exprimare, în premieră a dorinței organizațiilor U.T.C. din municipiul București de a contribui, alături de tinerii din toată țara, la repunerea în circuitul valorificării a metalelor vechi, la înmobilizarea lor, de altfel, unul din obiectivele activității noastre în 1969, an în care, în atmosfera de puternică emulație provocată de chemarea la întrecere a celor două organizații județene Prahova și Teleorman, sintem datori să ridicăm la cote superioare munca desfășurată în direcția educării prin muncă a tineretului.

Ing. MARIN VOINEA membru al Biroului Comitetului municipal București al U.T.C.

Noul furnal de 1700 m.c. al Combinatului Siderurgic din Galați produce primele șarje ale celui de al 4-lea an al cincinalului.

COMPLEX DE ÎNȚEȚINERE AUTO

În zestră industrială a municipiului Baia Mare se înscrie începând din aceste zile, un nou obiectiv, complexul de întreținere auto, cu o capacitate de 500 autovehicule. Construcția de mare importanță în județul Maramureș (s-a investit suma de 8.350.000 lei), a cincea de acest fel, construită în ultimii ani, se compune din o hală de întreținere, atelier mecanic și sudură, vulcanizare, timplărie, tapițerie, reparat acumulatori etc. Alte corpuri de clădire depozitează grupuri de exploatare, domitoare pentru soferii în tranzit, stație de alimentare cu carburanți și lubrefianți, instalație de spălare, vopsire și vulcanizare automată, însumând o suprafață de peste 5.000 de m.p.

VASILE MOINEAGU

(Urmare din pag. 1)

văitate desfășurată, vor trebui să asigure antrenarea tinerilor la înfăptuirea amplelor acțiuni inițiate și conduse de partid în acest important sector al economiei naționale.

Din acest motiv am solicitat interlocutorilor noștri ca în cadrul temei propuse să se refere pe larg la:

● CARE ESTE LOCUL TINERETULUI ÎN CADRUL DESFĂȘURAT AL MUNCII CE SE DEFINEȘTE PENTRU CREȘTEREA PRODUCTIVILOR, AL CONTINUIEI ÎNTĂRII ECONOMICE A UNITĂȚILOR AGRICOLE?

● ÎN CE TREBUIE SĂ SE MATERIALIZEZE ACȚIUNILE ORGANIZAȚIILOR U.T.C. PENTRU A GRĂBI ÎNFAPTUIREA OBIECTIVELOR PROPUSE?

Exemplul celor douăzeci...

Răspunzând anchetei noastre, tovarășul CONSTANTIN IORDACHE, brigadier la C.A.P. din Goicea Mare, comprima totul în numai câteva cuvinte: *tinerii trebuie să fie totdeauna acolo unde este mai greu, unde lucrarea solicită cel mai mare efort, diverse cunoștințe tehnice, iar organizația U.T.C. are datoria să educe uteciștii în acest spirit.*

— De obicei, convingerile sînt transmise obișnuit...

— În general, așa este. Prin tot ceea ce au înfăptuit și, mai ales înfăptuiesc, cei 140 de uteciști din satul nostru constituie cu adevărat forța de șoc în toate acțiunile întreprinse de consiliul de conducere. Îmi stăruie și acum în minte o întâmplare de acum câțiva ani, cînd, determinat de rezultatele slabe obținute la fermele de animale, consiliul de conducere a luat unele măsuri mai deosebite. S-a pus, atunci, problema atragerii în acest sector a celor mai buni din tinerii s-a prezentat a doua zi la consiliul de conducere, solicitînd să lucreze ca îngrijitori-mulgători. La recomandarea organizației U.T.C., cererile lor au fost acceptate. Că nu s-a greșit, o dovedește producția de 2400 litri lapte — cât s-a obținut anul trecut de la fiecare vacă furajată, cei 2.500.000 lei realizați ca venituri din acest sector.

Precedentul era de acum creat. Pentru a ilustra convingător apelul organizației către tinerii de a se înrola în cele mai importante sectoare ale cooperativei, la executarea lucrărilor ce pretindeau efort, pricepere, pasiune, aveam de acum exemplul lui Dumitru Călin, Iulică Bălăsoiu, Nicolae Elagu și ale celorlalți 22. La legumicultură, pentru a lucra la solarii, au fost îndrumați alți 20 de tineri, pe combine, în momentul recoltării păsoaselor numai tinerii au lucrat, iar transportul îngrășămintelor organice în cîmp și împărțirea acestora a constituit, de mai mulți ani, numai preocuparea tineretului. Toate acestea, au făcut ca în prezent, la Goicea Mare participarea la muncă a tinerilor să fie totală. Acest lucru e redat și de numărul zilelor muncă efectuate anul trecut — peste 320 de fiecare tînar, față de 180 cît a reprezentat media pe cooperativă.

— Considerați satisfăcătoare rezultatele de pînă acum?

— Într-adevăr, s-au înregistrat producții de la un an la altul mai bune, veniturile au crescut și ele, dar nici pe departe n-au fost epuizate posibilitățile de dezvoltare ale cooperativei. Putem să realizăm mai mult. Evident, tinerii vor pune, ca și pînă acum, umărul alături de ceilalți țărani cooperatori, la transformarea în realitate a obiectivelor proiectate. De altfel, unul acesta, alți 51 de tineri vor fi îndrumați să lucreze în sectoarele cheie de producție ale cooperativei: 8 în zootehnie, 29 în legumicultură și 14 la irigații. Să adăugăm angajamentul lor formulat cu ocazia ultimei întâlniri cu tovarășul președinte și inginerul agronom al cooperativei, cînd ne-au fost expuse cifrele de plan orientative pentru anul 1969, ca în momentele campaniei ce solicită la maximum eforturile, să nu rămîină nici măcar un minut în afara activității de producție.

Uneori, cifrele nu spun totul

Cu cîțiva ani în urmă, ne spunea tovarășul MIRCEA IONESCU, secretarul Comitetului comunal U.T.C. din Padea, într-o adunare generală a uteciștilor al înțercat o discuție liberă pe tema: „Ce știm despre cooperativa noastră agricolă?”. Adunarea a ceea o considerăm și acum ca cea mai slabă ședință a noastră. După ore în șir de discuții, pur și simplu n-am reușit să depășim nivelul generalităților. Nimic concret. Nu se știa nici măcar data constituirii cooperativei agricole, cu cît au crescut producțiile, cite animale avem, ce venituri se realizează, unde și cînd se simte mai mult nevoia brațelor noastre. În

zootehnie, la vie, la grădina de legume, nu lucra nici un tînar. Foarte puțini erau și aceia ce aveau în primire atelajele.

Pornind de la ideea că „dacă nu cunoști nu poți acționa”, comitetul U.T.C. a desfășurat apoi o vie activitate la carei prim scop era acela al formării la tineri a unei imagini clare asupra a ceea ce a fost, ceea ce este și ceea ce va fi cooperativa noastră agricolă. Prin discuții la care erau invitați membri ai consiliului de conducere, specialiștii unității, tovarășii cu munci de răspundere din organele economice județene, am reușit, în bună parte, explicarea reală a tabloului muncii, am jalonat prin calcule ceea ce vom putea realiza printr-o dăruire totală, prin abordarea frontală a greutăților.

Cei mai mulți dintre tinerii noștri lucrează acum în sectoarele cheie ale producției, adică în zootehnie, în legumicultură, la vie și ca purtători de atelaje. Ei au fost nepăsători de la lucrările

— ne declara tovarășa ELENA MECHEVICI, brigadieră de cîmp și secretara comitetului U.T.C. — numărul mediu de zile-muncă efectuat de către tineri a fost cu 52 mai mic decît media pe cooperativa agricolă, adică echivalentul a circa 8000 om/zi. Ce-am fi putut realiza în acest timp? Încă o prășială, pe întreaga suprafață cultivată cu porumb și seclă de zahăr, scurta-re cu circa 15 zile calendaristice a campaniei de recoltare a strugurilor, depozitarea în condiții optime a întregii cantități de furaje. Nefectuate, însă, lucrările s-au executat cu întârziere, producțiile au fost diminuate. Consider că numai datorită acestui neajuns cooperativa agricolă a pierdut o producție în valoare de cel puțin un milion lei.

Îată ce mă determină să afirm că în rezultatele, oarecum bune, obținute anul trecut de cooperativa noastră agricolă (4000

producție la toți indicatorii, vom face să crească prestigiul organizației.

Sintem o cooperativă agricolă slabă și acest lucru trebuie să ne mobilizeze

Cooperativa noastră, ne declara inginerul GHEORGHE CHILOM secretarul comitetului comunal Scătești, este o unitate cu rezultate economice slabe. Producțiile medii, aproape la toate culturile și în fermele de animale, sînt sub cele planificate. Cauza principală nu constă nici pe departe în condițiile economice-naturale, ci, pur și simplu, în neparticiparea la muncă a membrilor cooperatori. Din 120 de tineri, de pildă, numai jumătate efectuează zile-muncă, și aceștia cînd au plăcere. În zootehnie și

deplinete în anul aniversării unu sfert de veac de la Eliberarea patriei, se numără și acela al redării agriculturii, prin defrișări, a 10 hectare; plantarea a 12 hectare cu pomi fructiferi și cișă de vie; amenajarea pentru irigații a 20 de hectare; permanentizarea în C.A.P. a 60 de tineri. Am convingerea că toate aceste angajamente vor fi realizate.

Intensificarea producției impune o permanentă pregătire profesională

Pe bună dreptate, remarcă tovarășul GHEORGHE MANEA, secretarul Comitetului comunal Ciuperceeni Noi al U.T.C., zootehnia și legumicultura pot fi considerate sectoarele tineretului. Dintre cei 239 de tineri cuprinși de organizația noastră, aproape 100 lucrează în aceste două sectoare. Și rezultatele lor sînt dintre cele mai bune. O dovadă este și faptul că, Ion Bărbieru, Elena Gherbu și Titu Mirzancă se numără printre cei mai buni îngrijitori mulgători din unitate. Producțiile medii de lapte realizate de ei în 1968 depășind, în medie, cu peste 1000 litri nivelul atins pe cooperativă. Cît privește legumicultura, rezultatele sînt și mai elocvente: cu toată seceta din vara trecută, veniturile realizate au depășit cu 500.000 lei pe cele planificate.

În prezent, comitetul U.T.C. e preocupat de găsirea celor mai potrivite căi și forme în scopul mobilizării tineretului în sectorul de irigații, care în cooperativa noastră cuprinde cam o treime din suprafață. Deocamdată, 16 tineri au fost trimiși la scolarizare pentru a lucra ca motopompiști și la aspersoare, alți 24 — cei care au obținut cele mai bune rezultate la învățămîntul agro-zootehnic de masă — au format un cerc special de studii unde, sub îndrumarea inginerului agronom, aprofundează cunoștințele de agrotehnică culturilor irigate. Dintre ei se vor alege șefii de echipă ce vor lucra în acest sector. În încheiere, o cifră: 39. Ea reprezintă numărul tinerilor ce vor fi îndrumați să lucreze, începînd cu acest an, în legumicultură și irigații, la școala de viață înființată în cadrul cooperativei noastre agricole.

Sub îndemnul cotidian al muncii

În agricultura județului Dolj, ne spunea tovarășul ADRIAN CIOBOIU, prim-secretar al comitetului județean al U.T.C. — lucrează mai bine de 30.000 de tineri uteciști. Așa cum a fost precizat și în răspunsul la chemarea la întrecere lansată de Conferința organizației Teleorman a U.T.C., întreaga activitate ce o vom desfășura în cadrul organizațiilor de la sate va fi subordonată preocupării generale de a face totul pentru continuarea întăririi economice a cooperativei agricole, de a asigura valorificarea superioară a tuturor condițiilor naturale existente — toate acestea materializate în creșterea producțiilor medii, a veniturilor realizate. De asemenea, întreaga activitate politico-educativă va urmări crearea unor cit mai bune condiții de afirmare în producție a tineretului; orientarea a tot mai mulți uteciști spre aceste sectoare care permit valorificarea cît mai eficientă a puterii de muncă, elanul și priceperea. La întrebarea adresată „Cîți tineri lucrează în sectoarele cheie ale producției agricole din județul Dolj?” — răspunsul formulat se impune a fi compus din două cifre: deocamdată, 1160, dar pînă la sfîrșitul acestui an cifra va urca la 9000. Cei mai mulți vor lucra în sistemele de irigații Calafat — Băilești și Bechet — Dăbuleni, iar prin schimburile de experiență organizate la cooperativele agricole din Goicea Mare și Rast, prin conferințele de la Amărăștii de Sus, Birza și I.A.S. Segarcea vom asigura o largă popularizare a rezultatelor bune obținute în producție de către tineri, vom crea noi premise în sensul antrenării altor eșaloane de uteciști în muncile de îngrijitori de animale, de legumicultori și altoitori de vițe.

Venind tot mai mult în sprijinul producției, vom face totuși ca în campaniile agricole întreg tineretul să știe din județul nostru să participe la muncă; activitatea pe combine, pe semănători, la transportul recoltei, transportul îngrășămintelor organice și chimice iată doar cîteva obiective în realizarea cărora prezența tinerilor va fi permanentă și eficientă. Avem convingerea că, în final, întreaga noastră muncă — însumată cu eforturile ce le depun ceilalți membri cooperatori — va asigura un nivel mai ridicat producțiilor agricole, îndeplinirea și depășirea angajamentelor formulate de comitetul județean de partid în cinstea aniversării a 25 de ani de la Eliberarea patriei.

CÎȚI TINERI LUCREAZĂ ÎN SECTOARELE CHEIE ALE PRODUCȚIEI AGRICOLE?

executate în ultimii trei ani, prin care 65 de hectare în pantă, cu totul improprii agriculturii, au fost superior valorificate prin plantarea cu viță de vie, au participat la amenajarea pentru irigații a întregii suprafețe de grădina, iar în zootehnie s-a ajuns la producții de lapte în jur de 2.300 de litri.

Angajamentul comitetului județean U.T.C. ne mobilizează. În prevederile sale găsim și noi, tinerii din Padea, obiective concrete pentru munca ce o vom desfășura pentru a înfrînga cu cele mai bune rezultate a 25-a aniversare a Eliberării patriei. Obiectivele propuse de către tinerii noștri le pot sintetiza în patru puncte:

● Angajarea ca îngrijitori mulgători a încă 12 tineri (Stan Sandu, Florea Miercure și Aurel Surdu au și prezentat la Consiliul de conducere cereri spre a fi repartizați ca îngrijitori de animale), la vie, vor fi repartizați încă 20 uteciști, iar la legumicultură 10.

● Tinerii vor asigura transportul în cîmp a cantităților totale de îngrășăminte organice și chimice.

● În vîrfurile de campanie toți tinerii vor fi mobilizați la muncă; activitatea pe combină, pe semănători, precum și la transportul recoltei de grîu va fi asigurată numai de către uteciști.

● Numărul mediu de zile-muncă executat în 1969 de către tineri va fi de cel puțin 300.

„Cinstit, în obținerea rezultatelor bune organizația U.T.C. are prea puține merite“

As vrea să pornesc de la o cifră. Anul trecut, la Apelu Vii

kg struguri la hectar, cu 290 litri mai mult lapte, de la fiecare vacă furajată, 2100 kg porumb) intervențiile organizației U.T.C. găsesc o palidă reflectare. În zootehnie, de pildă, nu lucrează decît 13 tineri, iar la viticultură din 129 de membri cooperatori, numai 8 sînt uteciști. În legumicultură lucrează doar șase. Se înțelege, nu vom putea rămîne aici.

În cadrul cooperativei lucrăm 134 de uteciști. Un număr mare, a cărui forță și putere de muncă va trebui să se observe, să se manifeste și să se etaleze în rezultatele din ce în ce mai bune obținute în producția agricolă. Zilele trecute, într-o adunare generală a organizației, am discutat tocmai problema relației tînar-producție, am analizat conținutul muncii multora dintre noi, am schițat, prin calcule, valoarea muncii fiecăruia, a tuturor la un loc. Am stabilit atunci măsuri concrete pentru ca începînd chiar de săptămîna viitoare prezența noastră, a tinerilor, să se facă mai mult simțită. Chiar în adunare, cîțiva dintre tineri și-au manifestat dorința să meargă să lucreze acolo unde cooperativa agricolă într-adevăr simte nevoia unor oameni harnici, devotați, pricepuți. Stela Zegheanu, Constantin Gh. Cîrnea și Dorin Mînoiu au solicitat zootehnia; Marcel Zamfir și Constantin E. Cîrnea, viticultura. Credem că în zilele următoare vom reuși să determinăm încă 30 de tineri să lucreze în sectoarele de producție unde se simte nevoia aportului lor. Ne orientăm după rezultatele anchetei întreprinse de comitetul U.T.C., după ceea ce am aflat din discuțiile cu ei. Încezîndu-ne eforturile, avem certitudinea că încă în 1969 vom asigura depășirea planului de

viticultură nu lucrează nici un tînar. Cei mai mulți preferă să facă naveta pe un șanțier sau altul, să se ocupe de fel și fel de nimicuri, numai la muncă în cooperativa agricolă să nu fie chemați.

Consider că o datorie a generației noastre să depună efortul solicitat în ideea ridicării rezultatelor economice ale cooperativei agricole la nivelul frunțarilor. Pornind de la indicațiile recentei Plenare a C.C. al U.T.C., avînd în față puternicul imbold al unităților agricole vecine, vom lucra cu tinerii, încercînd să-i determinăm să participe la muncă atunci și acolo unde cooperativa are nevoie de aportul lor. În prezent, lucrează la cîteva calcule care iau în comparație cîștigul pe șanțier și posibilul de realizat în cooperativa agricolă; nivelul actual al rezultatelor și cel ce s-ar putea obține printr-o unire a eforturilor tuturor celor care locuiesc în comună. În prezent, diferența între cîștigul pe șanțier și cel în cooperativa agricolă este de 7—8 lei la zi. Oare, această diferență nu va putea fi recuperată prin sporul producției ce poate fi obținut irigînd 500 de hectare și plantînd cele 28 de hectare de terenuri în pantă? Personal consider că da! Acest argument îl am în vedere cînd socotesc că în 1969 numărul tinerilor ce vor lucra permanent în cooperativa agricolă se va dubla în comparație cu anul trecut. Ne gîndim ca în zilele care urmează să organizăm mai multe debateri cu ei și cu acest prilej să și recrutăm pe aceia care să lucreze în zootehnie, în legumicultură și în sistemul de irigare, adică în acele sectoare care asigură o valorificare superioară a resurselor cooperativei. Printre obiectivele concrete stabilite de către organizația noastră a fi în-

1 DEMOCRATIA SOCIALISTA - CADRU AL LIBERTĂȚII UMANE

Individul concret trăiește, muncește și creează în cadrul colectivității, în interacțiune cu ea, detășându-se ei. Socialul este condiția și esența omului real. Libertatea conține în substanța sa două momente (modalități) de manifestare care se pot (în anumite circumstanțe obiective) realiza succesiv sau concomitent, într-o măsură mai mare sau mai mică, limitată istoric.

(În acest proces — arată în continuare autorul — încă de la începuturile societății umane individul începe să aibă conștiința dependenței sale de natură, deci, implicit, se nasc reprezentări despre o situație posibilă, stare imaginată care, transpusă în mitic, magic etc., vizează tocmai libertatea omului în cadrul natural. În societatea burgheză, constată Marx, „forțele productive apar ca fiind cu totul independente și rupte de individ, ca o lume aparte alături de el; forțele

productive sînt forte nu pentru individ, ci forte ale proprietății private; prin urmare, ele sînt forte ale indivizilor numai în măsura în care aceștia sînt proprietari privati”. În aceste condiții, arată Marx, munca pierde pentru muncitor „orice aparență de autoactivitate și le menține viața mutilind-o”. Munca înstrăinează de cel în muncă pentru altele în condițiile impuse de acestă și căruia îi dătează produsul muncii sale. Libertatea înseamnă, deci, depășirea înstrăinării. Hegel rezolvă această problemă speculativ, pe un plan pur abstract. Marx înțelege înstrăinarea ca o realitate în primul rînd socială, solubilă numai prin revoluție. În cursul căreia „proletariatul se desbărâ de tot ce i-a mai rămas din starea sa socială anterioară”. Abia acum, „autoactivitatea coincide cu viața materială”, ceea ce înseamnă că proletariatul a devenit total-

mente, dintr-o clasă în sine, o clasă pentru sine. Libertatea în afara clasei nu există, deoarece conștiința de clasă este condiție necesară pentru cucerirea libertății).

Proletariatul, condus de partidul său revoluționar, transformă în realitate posibilitatea existenței în fapt a unei noi ordini. Libertatea proletariatului constituie totodată și condiția libertății marii majorități a păturilor populației, care i se asociază și pe care le conduce. Cucerind puterea politică, clasa muncitoare conștientă să se dezvolte pe drumul său ascendent, progresiv, netrădîndu-și idealurile, care devin idealuri ale întregii națiuni. Asigurarea, în acest sens, a dezvoltării și amplificării democrației înseamnă o primă și fundamentală manifestare a libertății individului. Noțiunile de democrație și de libertate nu sînt identice, celei democrație nu presupune libertatea pen-

triu toți, ea comportînd obligația minorității de a se supune voinței majorității. Democrația, însă, este inseparabilă unei anumite stări sociale. Ca formă de manifestare a relațiilor politice, democrația se realizează în funcție de tipul de stat, a cărui esență rezidă în structura de clasă.

În ceea ce privește democrația și socialismul, noțiunile sînt inseparabile. Asta nu înseamnă că din socialism derivă în mod spontan, democrația. Pentru realizarea ei este nevoie de factorul conștient, cunosător al legilor generale de dezvoltare ale societății, în general, și ale societății din țara respectivă, în special, capabil să ofere nu numai rezolvarea sarcinilor actuale, dar și să prevadă, să fie apt a răspunde problemelor de perspectivă.

Democrația socialistă este principala superioritate a clasei burgheze, fără să fie nici ea un cadru ultim al libertății umane, care evoluează spre co-

el, proporțional cu măsura în care interesele și scopurile sale sînt întregite și scopurile societății. Supunerea, orărbă este înlocuită, în acest fel, cu adeziunea și participarea directă la perfecționarea cadrului instituțional, pe măsura creșterii gradului conștiinței socialiste și a dezvoltării drepturilor și libertăților democratice.

(Sociologii și ideologii din Occident — subliniază mai departe autorul — tratează problema democrației și libertății și a raportului lor cu statul de pe poziții de clasă, făcînd apologia falsei democrații burgheze și a statului burghez).

„Abordarea critic-teoretică a unor asemenea teze, o valoare deosebit de actuală o au indicațiile metodologice ale lui Lenin. „Alta timp citi nu fost încă deslușite clasele — scrie Lenin — ori de cite ori se vorbește despre libertate și egalitate, trebuie pusă întrebarea: libertate pentru care clasă, și în ce scop să fie folosită? Egalitatea cărei clase cu care?... Atunci cînd este trecut sub tăcere existența proprietății private asupra mijloacelor de producție, lozina libertății și egalității este o minciună și o ipocizie a societății burgheze, care prin recunoașterea formală a libertății și egalității ascunde inexistența de fapt a libertății și egalității economice pentru muncitor, pentru toți cei ce muncesc și sînt exploatați de capital, adică pentru toți oamenii din țările capitaliste”. În opoziție cu această, sta-

IDEI ȘI REPERE

SOCIALISMUL ȘI

STUDENTII DESPRE

2 Aspecte ale relației dintre DEMOCRATIE ȘI CREAȚIA DE VALORI

Creația de valori și democrația socialistă — subliniază autorul în Introducere — sînt noțiuni correlate, întrucît în socialism întreaga creație de valori este subordonată dezvoltării colectivității și prin ea dezvoltării multilaterale a personalității. Libertatea de creare a valorilor se subordonează cu necesitate cerințelor fundamentale ale societății.

E de la sine înțeles că democrația socialistă, înlăturînd dominația economică a claselor exploatare, această temelie a tuturor inegalităților, a creat un cîmp larg de afirmare a potențialităților creatoare ale fiecărui

individ. Orice creație individuală, în măsura în care reprezintă un pas înainte în valorificarea lumii obiective și subiective de către om, este integrată, dobîndînd recunoașterea societății, în patrimoniul cultural, constituind un aport la ridicarea civilizației. Tocmai datorită faptului că, în crearea și determinarea valorilor, se pleacă de la nevoile practicii social-umane, pentru a-și oferi un răspuns ci mai eficace, valorile sînt, în substanța lor socială, determinate de nevoi istorice. Se observă lesne că, azi, în societatea noastră, e mai imperios necesară ca niciodată desăvîșirea forțelor creatoare ale tuturor indivizilor, deci ale societății, în ansamblul ei. Aceasta, în primul

valoare-ideal a tuturor celor ce muncesc o comunismul. Cheia realizării acestei valori este cucerirea întregii societăți de către partidul comunist. Realizările omului le sînt dedicate toate acțiunile celorlalte valori și, în primul rînd, acțiunea valorilor politice; iar, între acestea, democrația — implicînd activitatea practică, social-politică, desfășurată prin construirea societății socialiste — constituie o valoare social-politică de o maximă însemnătate. Ea slujește pentru realizarea valorilor materiale, în primul rînd, care constituie temelie edificării culturii spirituale.

Democrația trebuie să constituie ambianța propice desfășurării complete, totale, a virtuților creatoare ale poporului. Constituie Frontului Unității Socialiste, ca organism larg democratic, cu caracter permanent, spon-tane contribuția maselor largi populare, indiferent de naționalitate, la conducerea treburilor de stat și, în mod aprofundat, de desăvîșire a construcției sociale, creînd cadrul prielnic al afirmării tot mai intense, mai largi, a virtuților, energiei, experienței, talentului creator manifestat în multiple domenii de oameni muncii de la orase și sate.

Creația autohtonă de valori este pusă, la noi, sub semnul

cerinței de a răspunde nu unor imperii de moment și de interes minor, ci de a se situa competitiv pe cele mai înalte culmi ale plan mondial. Politica externă a țării noastre, politică profund constructivă, promovînd idealurile conviețuirii pașnice, ale colaborării și cooperării pe toate planurile, e un corolar și o consecință firească a orientării creației românești de valori.

Trebuie arătat că, în deplină consecvență cu afirmațiile marxismului, la baza vieții societății, inclusiv a celei organizate democratic, se află creația valorilor materiale, baza pe care se ridică apoi întreaga constelație de valori spirituale (politice, etice, filozofice, artistice) fiind, totodată, ambianța acestora. În politica partidului nostru, acest fapt se reliefează cu o deosebită pregnanță: domeniul economiei, al creării de bunuri materiale constituie obiectul unei atenții deosebite, ca preocupare fundamentală a politicii P.C.R., umănă și înfăptuită consecvent, etapă cu etapă, și constituînd, în viitor, așa cum arată hotărîrile și documentele de partid, o latură esențială, de primă însemnătate în edificarea României socialiste. Datorită acestui fapt, statului, democrației socialiste și revine un rol deosebit de important în inițierea și conducerea tutu-

ror activităților practico-materiale, dirijarea și organizarea întregului proces de muncă, munca fiind, în cazul acesta, cum afirma Marx, „substanța și măsura învență a valorilor”. În această relație concretă pot apărea adeseori, în activitatea practică și în cadrul organizatoric, contradicții care se cer soluționare. Aici este rațiunea tuturor măsurilor organizatorice luate de către P.C.R. conform indicațiilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței noastre, în toate sectoarele de activitate economică, pentru a nu frîna, prin starea unor stări neconcordanțe, mersul real și ascendent al vieții practice, procesul de creație a valorilor.

Desigur — se arată în continuare — creația materială individuală de valori, și chiar cea socială, este condiționată de nivelul real al forțelor materiale. Un rol important în acest proces îl are știința. În măsura în care rezultatele ei sînt aplicate în folosul progresului social, în măsura în care e eliberată de prejudecăți și de seculuri antiumanism, propunîndu-și drept unic tel cercetarea realității, pentru realizarea valorilor de adevăr, știința devine, într-o societate democratică, în cadrul ansamblului acesteia este interesată în cunoașterea

DEMOCRATIE

3 DEMOCRATIE ȘI VIAȚĂ UNIVERSITARĂ

De la început, trebuie să specificăm că, prin trăsătură noțiunii democrație universitară, nu înțelegem scoaterea ei din contextul general și nici considerarea acesteia noțiuni, principial diferită de democrație în sensul general al cuvîntului, ci, dimpotrivă, ca fiind din toate punctele de vedere subordonată acesteia. Dar în realizarea și exercițiul său, această noțiune se manifestă cu unele aspecte specifice.

În cadrul general al democrației — al democrației socialiste din țara noastră — problemele democrației universitare se circumscriu în mod armonios. „Studentii — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu cu ocazia deschiderii anului universitar 1968—1969 —

trebuie să participe alături de profesori la elaborarea și discutarea măsurilor privind activitatea generală, socială și culturală din învățămîntul superior, la asigurarea condițiilor corespunzătoare de învățură și viață ale studenților. În senatele și consiliile universitare vor participa și reprezentanții studenților, aceasta fiind o formă democratică de a atrage tineretul nostru studentesc la perfecționarea continuă a învățămîntului. Aceasta va fi totodată și o școală pentru studenți, care-i va ajuta cum să învețe, cum să conducă și să acționeze minime, cînd ei înșiși vor fi puși în situația de a adopta hotărîri de sine stătătoare”. E cuprins aici, sintetic, întregul conținut al noțiunii

de democrație universitară și, în același timp, rezultă o gamă largă de interrelații care privesc viața din jur, perspectivele ei, angajarea concretă a universitarilor în însuși procesul larg și perfecționării continue a democrației.

Dacă ar trebui să precizăm cîteva moduri de manifestare concretă a democrației în practica universitară, ar trebui să începem cu rolul organizațiilor de partid, al organizațiilor U.T.C. și al asociațiilor studenților. Faptele arată că, datorită conducerii de către partid, viața universitară a cunoscut, la noi în țară, un proces de continuă perfecționare democratică. Dacă azi putem lua în discuție însuși procesul de învăț-

le asigurate, datorită studentului, în acest cadru al necesității și obligațiilor, este aceea de a încușa, de a-și perfecționarea mereu orizontul investigației, profilul său moral-politic. E o datorie ce izvorăște, în condițiile societății noastre, din concordanța deplină dintre interesele personale și cele ale societății întregi, dintre aspirațiile proprii și cele ale țării și legitime, care-l animă pe orice student, și exigențele mersului înainte al țării, ale nevoii ei de tot mai multe cadre cu înaltă calificare. În acest cadru, ca individ sau ca membru al unui grup oarecare (organizația U.T.C., grup, an de studiu, facultate etc.), studentul nu numai că poate, dar și trebuie să participe la continua perfecționare a procesului de învățămînt, a conținutului de studiu și viață care-i spun cuvîntul în pregătirea lui profesională, morală și ideologică.

Dar, cum spunea mai sus, cadrul și mijloacele principale de exercere a democratismului universitar sînt, pentru studenți, organele și organizațiile studențesci. Prin acestea, studenții participă la rezolvarea propriilor pro-

bleme materiale și spirituale la modul cel mai adecvat lor.

Și aici, trebuie să precizăm că, prin democrație studentescă, înțelegem participarea studenților la treburile ce privesc viața lor, la conducerea desfășurării acesteia prin ei și de către ei, fără să excludem cadrele universitare, ca factori direcționari în această desfășurare și cu puncte de sprijin în legătură cu tot ce se petrece în cadrul acestei vieți. Înțelegem, de aici, o legătură foarte strînsă dintre latură reprezentativă și cea nemijlocită. Apoi, reținem faptul că rezolvarea amintitelor probleme de viață universitară include două elemente esențiale: creșterea spiritului de inițiativă și creșterea simțului responsabilității.

Ne ațutăm — vorbim despre rolul studenției în mișcarea democratică — unei păreri ce consideră studenția un grup distinct, cu particularități și trăsături ce o diferențiază de alte grupuri sociale, oricît de ancorate t-ori în origini și finalitate în ansamblul social din care face parte. Dar în cadrul democrației socialiste, nu considerăm că se poate pune problema unei miș-

PETRU LIVIU ZAPIRTAN
Facultatea de filozofie — Cluj

GRIGORE ZANC
Cluj

Un adevăr de necontestat, pe care-l repetăm mereu: nu există un public omogen, cinefilii constituindu-se în straturi de spectatori. Și nu știu dacă fiecare strat își are cel puțin un critic al său, dacă adică la un anumit nivel de critică, dar cred că există și straturi care ori nu cunosc, nu citesc, critica cinematografică, ori, mai plauzibil, nu vor să știe de ea din motive adesea întemeiate, despre care vom vorbi.

Fortând puțin lucrurile: și publicul stadiionelor — spre exemplu — nu e omogen, fiind și el alcătuit dintr-un strat de suporteri, alt strat de suporteri, un strat de neutri... În unele cazuri? Desigur: regula jocului. Nu vom găsi niciodată — în afara cazurilor clinice — fanatici ajunși până într-acolo încât să neghe calitățile evidente ale echipei adverse, o fază frumoasă, grație unui efort fizic ș.a.m.d.

Un fel de exprimare necunoscut încă publicului poate fi o pledărie momentară între el și ecran — și aici este și vina repertoriului — însă dreptul și datoria criticii de a acționa, de a explica o modalitate nouă nu trebuie în nici un caz să facă abstracție de o fermă angajare ideologică. E de tristă amintire confuzia pe care critica a oferit-o spectatorilor cu prilejul aceluiași repertoriu debut cinematografic care a fost „Duminică la ora 6”, confuzie repetată și cu „Meandre” și „Zodia fecundă”. Și într-un caz și în altul nu s-a făcut nici o referință la tematica filmelor, la existența unui generos mesaj — în cazul primului — și la esențierea realității prin procedee tehnice formale la celelalte.

Ceea ce am numi, cu un termen împrumutat din practica editorială, o frumoasă prezentare grafică, nu va determina niciodată valoarea conținută a textului. Când se întâmplă așa regretul nu-și mai are rostul și ne aflăm în faza unor cochetării ce definesc nu dreptul la impresivitate al criticii — că nu despre asta poate fi vorba — ci doar „sărăcie” ei.

De curând un film foarte bun sub aspect tehnic dar conținnd o pledoarie pentru tristetea unui personaj abject — Samurail — a fost primit, cu mici excepții, cu surle și trîmbițe, definit ca un model al „substanelor de artă”. Din fericiire, în același timp chiar realizatorul său își denunță eroiul și mediul în care acționează cu o virulență tranșantă: „Nimic mai oribil decât lumea interlopă! Am frecventat-o îndelung și este îngrozitoare. Oamenii acela nu sînt demni de interes” (...), „dorec ca oamenii să-și dea seama că „i-am dus” la vreun sfert de oră după plecarea din sală și numai atunci să-și dea seama că totul e fals”. (Jean Pierre Melville — regizorul filmului).

În aceste condiții e cu atât mai regretabil că printre primii noștri spectatori care s-au lăsat „duși” de „transparența” e o meserie au fost și criticii. Nu o „personalitate” a gustului, a percepției definește această stranie înțelegere acordată ugașului romantic, ci numai o ocazie prin care e discreditată chiar calificarea ideologică a criticului sacrificată unui snobism de duzină. Așa stind lucrurile, ce rost are atunci proclamarea, legiferarea chiar (îată ce declară un critic, participant la o dezbatere: „Mi-aș pune foarte multe întrebări nepăcuite privitoare la puterea mea de discernământ dacă s-ar întâmpla să mă trezesc în permanență acord cu publicul larg”) a unui conflict între critică și public, conflict în jurul căruia se vorbește și foarte mult și degeaba? Conflictul, dacă există unul, e între datoria criticului de a fi onest profesional, intrinsecant ideologic și „dreptul” — de cine acordat? — de a uita de toate acestea.

Publicul poate fi la discreția unui repertoriu cinematografic dar nu va accepta din nici un motiv încompetența criticii sau fatusul dialog pe care uneori îl poate ea propune. Dreptul cu și datoria criticii rămân aceleași: de a ciști publicul, îndrumându-l. Și nu sub formula „fiecare critic are publicul pe care-l merită”, pentru că el, criticul, după o exactă formulare nu aparține unei elite, ci unei meserii, probantă în orice ocazie prin temeinicia argumentelor estetice, filozofice și etice pe care le oferă.

TUDOR STĂNESCU

CRITICA DE FILM MAI APROAPE DE CERINȚELE SPECTATORULUI

De ce dar n-ar avea și straturile spectatorilor de film un numitor comun? Și dacă acest numitor comun — care nu poate fi decât nevoia adică de probleme de viață în film — lipsește, atunci trebuie să ne întrebăm cine se face vinovatul principal de această nemotivată absență, remarcată într-un gen de critică în care datoria de a vorbi spectatorului este abolită? Dintre toate argumentele ce mai pot fi aduse: repertoriul, cultura cinematografică critică, doar ultimul — cu certitudine — numește încă principalul vinovat.

S-a vorbit de atâtea ori despre cultura cinematografică și despre țările ei, am fost sinocisc de discursiv, de public pe care nu am cunoscut-o penibile producții de duzină și, tot la fel de sinceri, am fost mirafi de succesul, tot de public, al unor filme ca Hamlet (cel datorat lui Laurence Olivier), La Strada, Zboară cocorii, Am fost tineri etc. etc. Dar critica a înregistrat conștiințioasă atât înfrustrarea cât și mirarea, nevăzînd în acesta din urmă un semn îmbucurător: posibilitatea dialogului deschis cu spectatorii. Ce au dovedit amintite reacții? În nici un caz că avem un public lipsit de discernământ, de care nu s-ar putea dialoga fructuos. Au dovedit, dimpotrivă, existența unui fond de receptivitate pe care critica de film trebuie să-l pună cu entuziasm în valoare, să-l facă treptat general, scuturîndu-l de inevitabilul balast, îndeplîndu-și astfel și menirea ei de a fi înalt pedagogică.

Din acest motiv, la noi, se pare că „bătălia” cu publicul cinematografic de artă și-a câștigat-o singur, neavînd în critică un ajutor eficient. Mai mult, cînd un film ca „Un bărbat și o femeie” a ținut

de o săptămână la rînd la același cinematograf s-a găsit repede cineva care să dea peste nas spectatorilor spunîndu-le sentențios: la Claude Lelouch filmul e doar „o peliculă garnisită cu turisme, reclame și comodități” și că regizorul nu e decît „un strălucit reprezentant al cinematografiei epidemice”.

De asemenea, ideea valoroasă conținută de o producție precum „Planeta maimuțelor”, anume responsabilitatea oamenilor în secolul terribililor forțe nucleare, era complet neglijată și o voce, din cele multe din cele tremoloză în numele criticii, ne anunța că avem de-a face ba cu o „lecție banală de darwinism”, ba că interesul real al filmului e, aproape exclusiv, o performanță a machiorului. Cu astfel de escamotări ale mesajului din film e greu de presupus că misiunea critică se realizează. Într-o discuție pe care a găz-

duit-o „Presa noastră”, Ana Maria Nartî — cronicărică altminterea avizată și sensibilă — făcea o expunere de motive intitulată „Sincrititate, competență claritate”, în care cerea criticului „întreg și adevărat” să fie „un îndrăgostit de viață... nu (subl. n.) în primul rînd de idei, ci de simțiri, de senzații...”. Oare este cu adevărat posibilă și recomandabilă o asemenea dezinteresare de ideile unui film? Cum mai putem veni în întîmpinarea spectatorului dacă ne „transformăm” în acest fel, adăugînd de fapt straturilor existente încă unul, orgolios la culme, al criticii și dacă negăm nevoia de idei pe care totdeauna o simte spectatorul în numele căruia, cu mulți ani în urmă neliniștitul poet Nikola Vaștarov, în poezia „Cinema” se întreba: „Oare așa-nîlînrăm noi / Pe fetele iubite-n limuzină?”, cerînd cinematograful ceea ce numai azi caracterul emoțional al adevărului filmic. Ce fel de „viață” poate fi aceea din care înlăturăm ideile? Plonjonul într-un neant tapetat doar cu simțiri, cu senzații, e o soluție jenantă, respînsă deopotrivă de cineast și de public.

Nu înlăturăm unul din marii inovatori ai expresiei cinematografice, Fritz Lang, făcea următoarea mărturisire de credință: „Sînt preocupat în mai mare măsură de conținutul filmului, care îmi pare mai important decît forma; doresc în primul rînd ca ideile ce-mi sînt prețioase, frazele pe care doresc să le exprim, să ajungă la public”.

„Frazele” și „exprimarea lor” iată deci punctul de înfîlțire al realizatorului cu spectatorul, de unde criticul, printr-o judecată de valoare estetică și morală, detașează ideile, mesajul lor.

pe fereastră, în hazul celor din baracă. Intru. Pe un pat se joacă table. Băieții consădeni, de prin părțile Pașcanilor. S-au adus în șantier unii pe alții. Sînt frumos îmbrăcați, ciștiți bine. Discuția e întreruptă de un nou venit. A adus o damigiană. Buzunarele îi sînt umplute de sticle. Evident, fi încodemoz.

...În baraca 47, lectură colectivă. Rosu Gh. citește tare dintr-o carte pentru copii „Gruia lui Novac”, cîinci băieții de 18 ani, toți membri ai aceluiași birgăz de instalatori de canale, ascultă atenți. Morțun Vasile joacă șah table.

ANCHETA FULGER LA CANTINA: „Vă place mîncarea?” „Dacă Mihăiescî?” „Nu sîntem de loc mulțumii.” „Nu mulțumim și cu aceasta.” (Julian Vișan)

Nu, nu, nu, este răspunsul cel mai frecvent. Tinerii se plîng de proastă prăgărire a mîncării, de lipsa de curățenie a veselei, de totala neatenție, față de cei care servesc masa seria a doua, a treia „și uneori chiar a patra”.

Mezuli zilei e trecut pe o faniță, 1) Ciorbă de zarzăvat, 2) Orez cu carne, 3) Apă. Cineva adăugă cu creta „dacă ai cu ce să bei”. Intr-adevăr pentru aproape 200 de abonați din ziua aceea erau doar două pahare. „Se aprav” — ni se explică.

Pentru duminică seara se dă hrană rece. Nempachetată: un sterc de pline veche, o bucăciă de brînză și o altă de salam. Tinerii sînt nemulțumiți de porții. Întrebăm de gramaj. „Pu-nem și noi din ochi”. Și nu greșim? „Imi trebuie mie sărătura asta de brînză?” „Mă întreabă indignată bucăciăreasa și începe să pună două bucăci în loc de una.

PLEC SEARA DIN COLONIE. Nu vîd pe unde calc. De fapt, n-am de ales noroalele. Pe aici (ce cuvînt prețioasă pentru aceste potoei pline de gunoi și noroi) nu arde nici un bec.

Nu am fi relatat toate aceste investigații dacă ele n-ar fi scos

— A fost ieri o ziaristă prin grupul social, nu știu de ea? — Ba da. Ar fi bine să veniți aici. Și astfel îl cunosc pe tovarășul director administrativ Georgehe Oprea. Apoi au venit președintele comitetului sindical Șușman Georgehe, șeful serviciului relații, secretarul comitetului de partid, șeful serviciului administrativ, Jan Bulacu. Discuția a durat destul de mult. O vor rezuma.

Sigur că excludem din capul locului cazurile speciale conștind din rezultate modeste la posibilități modeste. Tot ce spunem —

JUNGE LA 250 000 LEI. Dacă înmulțim cu 130 numărul lor, suma ridică implicit o întrebare: de ce nu s-au construit cu banii acestia blocuri care să ofere condiții de viață incomparabil mai bune constructorilor și apoi să rămîna beneficiarilor? Ni se răspunde că urgența cu care a pornit investiția nu a dat răgaz, trebuia în minimum de timp să se asigure maximum de locuri. Așa se explică de ce unele barăci nici nu au fost construite pe fundații ceea ce a dus la degradarea lor prematură. Bine, bine, dar după aceea? De ce s-a continuat cu a-

pundera cade pe oameni concreți, pentru lipsuri concrete, actuale. (Elocvent, părerea noastră este susținută de buna gospodărie a cîtorva barăci care găzduiesc, în același perimetru o unitate militară și care arată incomparabil cu cele ale constructorilor).

CIRCULA ÎN MOD CURENT UN FALS PARADOX. El constă în aceea că în sedințe, în împrejurări clarificatoare principale toate lumea e de acord cu realitatea, viața tinerilor constructori prezenta o mare varietate tipologică.

Intr-adevăr asta ar fi spusumar bogăția vieții. În același timp, sau puțin după, ne lovim, în împrejurări neoficiale de lucru, de împingimarea secretarului U.T.C. a administratorului care dezvăluie în fața unei explicații sumare „tinerii sînt rîi, se poartă urit, vorbesc urit, lume de șantier”. În atari formule stau explicite dezamăgitoare.

Problemele „se cunosc”, mai mult sau mai puțin, dar sînt privilegiate drept „situații obiective” ca niște fatalități.

Oricine ar fi în vîrful piramidei să coordoneze treburile acestea nu poate face mai mult... Este părerea secretarului comitetului U.T.C. Hie Prepelitâ.

— Deci, cel care ar trebui să se lupte, în adevărul sens al cuvîntului, să se intereseze efectiv cum trăiesc tinerii, să cunoască greutățile, pe care le au ei de înfruntat, să fie un purtător de cuvînt real al doleanțelor lor pe lângă director, organizația de partid, comitetul sindicatului, el, secretarul U.T.C. ocolește delicat „problemele spinoase”. Această pasivitate, acest indiferentism mi se pare a fi marca cea mai concludentă a unei uzuri morale. Este în ultimă instanță o uzură a exigenței, a prospețimii cu care trebuie privită viața, dintr-o colectivitate de aproape 4000 de suflete.

— Imi dau seama ca conducător — sînt prea exigent — ne spune directorul Oprea — toată ziua stau cu gura pe subalterni. Nu se poate munci chiar așa...

— Spălați tacmurile! Pahare lipsesc.

— Să scoateți pahare!

— Gunoarele zac lângă niște barăci.

— Să cărați gunoarele!

— Lucrurile se vor rezolva acum pentru moment. Dar ce se va întîmpla mîine, poimîine? Ce garanții avem că lucrurile nu vor persista, tovarășe director?

— Dacă mă iubesc!

PANORAMIC cultural

DOUĂ INTERVIURI CU:

Luna ianuarie la „Teatrul radiofonic”

— scurtă convorbire cu VIRGIL STĂNESCU, șeful secției „Teatrul radiofonic” —

Regizorul CRIN TEODORESCU

Poeta GABRIELA MELINESCU

— Ce ne puteți spune despre repertoriul „Teatrului radiofonic” în luna ianuarie? — Preocuparea de căpetenie a teatrului radiofonic este stimularea creației dramaturgilor noștri în direcția scenariului radiofonic. Unul din dramaturgii care se arată din ce în ce mai interesat de acest gen este Paul Everec. Un argument; luni 13 ianuarie, teatrul radiofonic va difuza, în premieră, scenariul său „Circuți pe două voci” (în regia lui Cristian Munteanu). Cu această lucrare „teatrul radiofonic” inaugurează un ciclu de emisiuni intitulat „Dezbateri contemporane”, ciclu care va avea o frecvență lunară și chiar bilunară în emisiunile noastre și în cadrul căreia vom căuta să cuprîndem probleme, aspecte, adevăruri, care să reflecte cit mai oclentiv climatul spiritual al actualității noastre socialiste.

Regizorul Crin Teodorescu a pus în scenă, de curînd, piesa „VICTIMELE DATOAREI”, de Eugen Ionescu.

— De ce credeți că E. Ionescu și-a numit piesa „pseudo-dramă”? — C. T.: Avem de-a face, în realitate, cu o operă foarte stufoasă: aproape o enciclopedie a temelor dramaturgului. Considerînd că teatrul, de la „Oedip” încolo este „politizat”, fiindcă orice dramă e o anchetă, deci pe suspens Ionescu realizează aici parodia unei suspens-ului, deci o pseudo-dramă. De aceea și spectacolul nostru începe burlesc. Prin anchetă, „eroii” a-junge însă să ia cunoștință cu ei înșiși. Reușind astfel să-și apropie realitatea sa ontologică, personajul descoperă condiția sa tragică. Dar autorul ne va spune, în continuare, că acest tragic e derizoriu. De aceea și spectacolul nostru este înțeles apoi crispat, dureros, și în final revine la o groasă șarjă parodică. Și prin „incurarea” regulei clasice a purității genurilor și categoriilor estetice comic — tragic, Ionescu a scris o pseudo-dramă.

— Intrați din „eserivictimele datoarei” aflăm că Madeleine este o pasionată spectatoare de teatru dar mai ales de film. Credeți că cinematograful influențează tipul de operetă al spectatorului? — C. T.: Teatrul este obligat să țină seama de dezvoltarea pe care prin ecranul mare și cel mic o ia vizual. Se încearcă să se înlocuiască vorbită cu imaginea. Mai de mult în „Jocul ieilor” ori acum în „Victimele...”, scenele-cheie au fost condensate în jurul unor imagini-șoc care rezumă în mod obiectiv, concret ideile esențiale ale spectacolului. Piesa am împărțit-o în scene și pentru fiecare am căutat o imagine penetrantă așa încît spectatorul, chiar fără precizări filozofice speciale să fie solicitat. Atrag atenția asupra sceneilor în care Chouberbert, în căutarea lui Mallot, „urcă” și „coboră” și unde mișcarea psihologică e sugerată prin concretizarea imaginii.

— Ca autoare a unui foarte bun volum de versuri („Interiorul legii”) apărut în 1968, ca cititoare a cârților de poezie pe care colegii Do. de generație le-au publicat în acești perioadă, puteți accepta afirmația că 1968 a fost anul romanului? — Desigur. Se poate spune că 1968 a fost anul romanului. Excelentele cărți de poezie publicate anul trecut nu au mai constituit niște „unice evenimente literare”, pentru că și în 1967 și în 1966 apăruseră cărți de poezie deosebit de bune. Cu romanul s-a întîmplat un miracol; niciodată n-au apărut atîtea romane care să problematizeze realul așa cum au făcut romanele lui Fănuș Neagu, N. Breban, Al. Ivasiuc și mereu clasicul Marin Preda cu „Intrusul”. În afara de problematica actuală, de autentica realitate pe care o includ aceste romane, ele sînt și monumente verbale de cea mai pură, armonioasă și superbă limbă românească. În acest sens, romanul lui Fănuș Neagu este o moștenire de limbă scrisă cu măiestrie, ceea ce se întîmplă mai rar în secolul nostru în care se prezice dispariția cuvintelor.

— Alte scenarii? — Pentru „Ziua Unirii” — 24 ianuarie — vom difuza în cadrul emisiunii „Teatru scurt” din 19 ianuarie, scenariul „Ananghia” de Anca Bursan, dramaturg descoperit de „Teatrul radiofonic”. Apoi vom difuza — luni 20 ianuarie — „Înșir-te Mărgărite” de Victor Eftimiu. În lungă vremea ne vom aduce contribuția la sărbătorirea celor 80 de ani de viață ai academicianului Victor Eftimiu. De menționat că emisiunea noastră va fi însoțită de un cuvînt al autorului, în legătură cu istoricul acestei piese. În ultima parte a lunii ianuarie, „Teatrul radiofonic” inaugurează o săptămîină omagială „I. L. Caragiale” — în care vom difuza în premieră, două schițe dramatizate — „Articolul 21” și „Justiția”. M. L.

— Thibaudet atrăgea atenția asupra faptului că teatrul nou nu mai trăiește în aceeași durată ca dramaturgia vechilor autorilor... — C. T.: Expoziția piesei în teatru, să-i zicem clasic, era lungă și greoaie: pentru stabilirea „biografiei” personajelor, a antecedentelor acțiunii, se consuma timp îndelungat. Ionescu a operat asupra biograficului și a caracterului. Spectacolul meu durează o oră și jumătate dar textul e atît de dens, de condensat, încît spectatorul intens solicitat nu are impresia că ar fi stat prea puțin în fața scenei, dimpotrivă. AD. I.

— Sufiul balcanic nu se poate balcanic, nici interpretat. Probabil că el există ca o a-finitate psihologică, munte-nescă mai ales, care se reflectă inconștient în felul de a fi al fiecărui scriitor.

— Sînt cîteva care mi-au plăcut, sentimental mai ales. Uneori, m-au convins cîteva fraze sau cuvinte care s-au spus în trecere și asta accidental au fost mai aproape de ceea ce cred eu despre cartea mea. De altfel, cronicile literare pe marginea unor cărți sînt și creații subiective ale criticului înșiși, care este și el un artist ce recrează opera de artă.

— Proiecte pentru '69? — Cărțile care urmează să-mi apară: „Bobinocarii” sau spațiul geometric al fericiirii, o carte pentru copii nemeapomeniți și romanul polițist „Cîștigătorul e un om comun”. NICOLAE BALTAG

5 FRAȚI ARTIȘTI PLASTICI

În holul Teatrului de comedie s-a deschis recent expoziția de pictură pe sticlă și ceramică a celor cinci frați Ilișiu din Baia Mare. Vîrsta expozanților 10, 13, 15, 18 și 21 de ani. Cei cinci frați Victor Cristian, Sorin, Dorina (toți trei elevi ai Școlii de muzică din Baia Mare în cl. IV, VII și respectiv IX), Delia (elevă în cl. XII a Liceului nr. 1 din același oraș), Doru (student în anul al IV al Institutului de arhitectură din București), se află la prima manifestare de acest gen. Interesant de releeat ni se mai pare și faptul că aptitudinile lor artistice, care dădese o autentică înzestrare, nu se opresc la artele plastice, ci includ alături de acestea așa cum am fost informați muzica și literatura. Expoziția cuprinde numeroase picturi pe sticlă tratate într-o viziune decorativă, în care tradiționala ne-apărut numai tehnica, într-un sens mai general genul ca atare și piese de ceramică mică, ca medaliaoane, vase și plăci decorative, ștergice etc. cu similitudini subtile de factură într'expoziții, similitudini care cu vremea sîntem concinși, vor evolua mai diferențiat.

(Urmare din pag. 1)

Dacă mă iubesc!... (Urmare din pag. 1)

CĂMINUL CONSTRUCTORILOR

și nu poate fi totul — se referă la posibilitățile neevaluate sau nefructificate.

Interlocutorii noștri sînt unanim de părere că amplasarea grupului social a fost de la început greșită. Locul este mîlășios (se numește sugestiv la „Broscărie”) anul trecut s-au produs chiar inundații, fiind necesară intervenția pompierilor. Pe de altă parte vecinătatea Uzinei de negru de fum, face u-nos imposibilă aerisirea camerelor, spălarea și uscarea cearșurilor. De altfel extinderea Uzinei de negru de fum a impus demolarea a sase barăci iar acum alte patru, construite în urmă cu două-trei luni trebuie dărîmate pentru trecerea unui canal. De ce această amplasare la „Broscărie”? Încercăm să aflăm o explicație în București la conducerea ministerului, COSTUL UNEI BARĂCI A-

ceastă soluție de provizorat? Un provizorat care va dura — cu extinderea viitoare — zece ani și care-și va lăsa nelidoșos amprenta în randamentul muncii, în educația oamenilor, în psihologia lor.

Am solicitat și părerea directorului general al Rafinării, inginerul Victor Nea, părerea directorului Olteanu, din Ministerul chimiei. Am reținut „normal”, ar fi fost să se construiască blocuri dar fondurile pentru organizarea șantierului au fost virate constructorului, antreprenorului general, întreprinderea de construcții și montaj Pitești care a dispus de ele. „Noi nu avem dreptul să-l întrebăm cum le-au gospodărit, pot face și economii...”

Acestea sînt faptele. Dar ele nu pot scuza întrul totuși situația în care se află grupul social. În condițiile date, rele sau bune, cine permite dezinteresul? Răsp-

CRONICA IPOTEZELOR STIINTIFICE

NU UITATI „FENOMENUL TUNGUS...”

Ion Hobana

Seducția pe care o exercită paleoastrofizica asupra spiritorilor iscoditoare rezidă în tentativa de a da o explicație plauzibilă...

A fost planeta noastră vizitată — cu mii de ani în urmă — de ființe extraterestre? Recentul zbor circumlunar al astronautilor americani deschide perspective noi...

va vizitată de ființe de pe altă planetă, se află câteva hărți descoperite acum 250 de ani. Ce reprezintă aceste hărți? Aduce, se pare, din Orientul Îndepărtat, de amiralul turc Piri Reis, ele reprezintă...

într-adevăr, cu 10 000 de ani în urmă, iar acum se află la 180 m sub nivelul mării. Aparenta deformare a continentelor — așa cum reiese din examinarea acestor hărți — își are o explicație riguroasă științifică...

Far-tele sint, desigur, impresionante. Și fără îndoială, presa științifică nu va întârzi să ne ofere date suplimentare asupra acestei interesante ipoteze.

Până atunci, în dorința de a oferi cititorilor noștri câteva opinii și clarificări asupra acestei descoperiri științifice — publicăm mai jos rezultatele unei anchete, în cadrul căreia am solicitat unor specialiști în astrofizică și alte ramuri ale cercetării tehnice, precum și unor scriitori de literatură științifico-fantastică, să ne împărtășească gândurile lor despre această captivantă ipoteză.

Prefer ipotezele credibile

conf. dr. Ion Minzatu

Problema existenței altor lumi — de ființe raționale, și nu neapărat cu înfățișare omenească — trăind undeva, în universul nostru, mi se pare, logic vorbind, dincolo de orice îndoială. Ar fi absurd să credem că, dacă într-un loc al infinitului — adică pe Pământ — materia are proprietatea de a evolua atingând conștiința de sine, în alte locuri — sau nicăieri în altă parte — n-ar mai avea-o nimeni...

În sfârșit, ar exista și un aspect de o natură diferită. Dacă asemenea lumi s-ar găsi pe treptele de evoluție absolut superioare nouă, fiind în posesia unor legi ale universului pe care noi le vom descoperi abia peste milenii sau zeci de milenii, nu am putea rezista confruntării.

Civilizația omenească este încă — ar spune un scriitor — prea apropiată de murguri de pe creanga vieții. Mai precis cunoștințele noastre sint încă tinere, față de miliardele de ani ale universului. Dar, în același timp, mîntea noastră a căpătat acea amplă „conștiință de sine” a posibilităților ei firești, întelegînd că nu are altă cale de a se măsura cu imensitatea cosmică, decît îndrăznic și descoperind.

Cît privește vizita pe care ar fi făcut-o Pământului „solii altor lumi”, cel puțin câteva date neexplicate pînă în prezent, mi se par demne de luat în considerație. Nu aș cita, dintre acestea, decît platurile unor munți care seamănă uimitor cu cosmodromul actual; și mai cita de asemenea, așa-zisul „meteorit Tungus”, și, poate, chiar legendele indiene sau biblice care vorbește despre vizitatorii ce nu erau nimic corin cu pămîntului... În altă ordine de idei, o serie de fapte — unele descoperite întimplător, altele prin săpăturii arheologice organizate — nu mi se par, totuși, pînă la urmă, că ar confirma „vizitele extraterestre” ci mai degrabă mi se par că ar presupune existența unor cauze neocunoscute...

Ce cred, în concluzie? Prefer să nu formulez afirmații hotărîte, să mă păstrez în sfera ipotezelor credibile...

„EXTRATERESTRII” CIȘTIGA TEREN ?

HĂRȚILE ERAU NECESARE ASTRONAUȚILOR

Ion Gruiescu

cerceător la Institutul de Geologie-Geografie

Cunoașterea și reprezentarea geografică, mai exact spus cartografică, a planetei noastre, a preocupat întotdeauna pe om, mijloacele și metodele de prezentare perfecționându-se neîncetat. Se știe astăzi că imaginea Terrei sau a unei părți din ea, poate fi întocmită după numeroase și foarte minuoase calcule matematice. Aceasta presupune, însă, existența anterioară a unor date precise, de la care să se pornească la întocmirea acestor calcule.

Să fi cunoscut omul, în trecut foarte îndepărtat, aceste date? Putem probabil! Dacă da, atunci întocmirea schițelor recent descoperite ar putea avea o proveniență terestră. Aceasta posibilitate este verificată astăzi de fotografiile Terrei luate din sateliți. S-ar putea explica existența, pe „hărțile lui Reis”, a unor date despre Antarctica și Groenlanda — care au fost descoperite în zilele noastre și care, deci, practic, nu puteau să existe pe hărți mai vechi, întocmite de locuitorii pămîntului.

După părerea mea hărțile amiralului turc Reis, comentate recent de cartografi americani, sint întrutotal roșii, constituind un uimitor mesaj al unor timpuri care scapă calendarului istoric și aparțin celui biologic. Principala enigmă, însă, constă, în primul rînd, în faptul că hărțile despre care vorbim au cartografiate pe ele zone ale Terrei, Antarctica și Groenlanda, intrate în orizontul geografic cunoscut al omului în timpuri relativ recente. În al doilea rînd, relieful acestor zone este redat în detalii care, ascunse astăzi sub uriașe plotoșe de gheață, au devenit cunoscute abia în urma cercetărilor moderne, din ultimele decenii.

Un alt element pe care trebuie să îl reținem se referă la precizia hărților; existența la baza lor, a unui sistem de proiecție foarte ingenios este indiscutabilă, de vreme ce raportarea suprafeței lor la cea sferică a pămîntului este atât de exactă. De aici, decurg două posibilități: ori este vorba de hărți foarte recente (conținînd rezultatele cercetărilor contemporane), ceea ce pare exclus, deoarece ele au fost aduse din Orient acum 250 de ani; ori aparțin unor timpuri mai vechi decît cele istorice.

Intrebările care se pun, în acest caz, nu pot fi decît următoarele: cînd — și mai ales de către cine — s-au făcut aceste hărți? Încercînd să răspundem pe baza premiselor stabilite mai sus, putem presupune că hărțile au fost elaborate într-o perioadă cînd distribuția zonelor climatice ale globului era diferită de cea cunos-

cunoscutele contemporane despre acesta — dar faptul că aceasta s-a întimplat cu 15 000 sau chiar 40 000 de ani în urmă, ridică noi semne de întrebare. Cine a întreprins această operă? Presupunerea mea este că tot niște pămînteni, aparținînd unor străvechi civilizații dispărute. Uimitor, și totuși posibil. Civilizația omierii nu s-a dezvoltat în același ritm pe tot globul, pe scara timpurilor mai vechi au existat focare de civilizație iregală,

planete să se fi ajuns, în acele timpuri, la o civilizație înaltă, și nu și aici, pe Pămîntul care dispunea de vaste posibilități? Este cunoscut faptul că primii navigatori care au pătruns în insulele Pacificului au auzit, de la indigeni, legende despre „pămînturi ale fericiții” care ar fi existat odată în această zonă; ei au cunoscut oameni care desenau pe nisip adevărate hărți ale lumii oceanice și au găsit, în aceleași locuri, unele neobișnuite pentru

stadiul de civilizație al localnicilor și necunoscute în lumea civilizată. Mai mult, înalta civilizație aztecă, încașă etc., cunoștințele astronomice care stau la baza acestor civilizații, neobișnuite pentru timpurile respective, nu ar putea fi oare considerate ca o moștenire, chiar rudimentară, a altor civilizații anterioare? Legenda Atlantică poate fi considerată ca un fruct exclusiv al imaginației? Robinson Crusoe a ajuns pe o insulă izolată și, cu cele câteva unelte, și mai ales cu cunoștințele sale, face amenajări ingenioase, dar inferioare celor din lumea pe care o părăsise. De ce nu am admite că, la fel, omenii scăpați dintr-un cataclism natural sau antropogen și refugiați pe alte meleaguri ar fi transmis mărții identice, chiar și rudimentare, ale unor civilizații anterioare din care au plecat?

În ceea ce privește modul de cartografiere, reținem faptul că el are la bază o proiecție asemănătoare cu cele ale hărților întocmite astăzi pe baza fotografiilor din sateliți. Este vorba oare de un sistem de proiecție necunoscut nouă astăzi? Sau de ridicări aeriene ale unor ființe pămîntene, ori a unor ființe extraterestre? Din acest punct de vedere, trebuie exclusă nici ultima posibilitate, în sprijinul căreia cercetările moderne aduc mereu noi argumente. În cazul admiterii unei cartografieri extraterestre, nu am putea vorbi și de o altă variantă a originii anumitor civilizații, ca aceea amintite mai sus? Nu ar fi oare posibilă și originea extraterestră a acestora?

După cum se vede, ne aflăm încă în faza presupunerilor...

ERAU, DE FAPT, NIȘTE PĂMINTENI...

Prof. dr. docent I. Roșu

planete să se fi ajuns, în acele timpuri, la o civilizație înaltă, și nu și aici, pe Pămîntul care dispunea de vaste posibilități? Este cunoscut faptul că primii navigatori care au pătruns în insulele Pacificului au auzit, de la indigeni, legende despre „pămînturi ale fericiții” care ar fi existat odată în această zonă; ei au cunoscut oameni care desenau pe nisip adevărate hărți ale lumii oceanice și au găsit, în aceleași locuri, unele neobișnuite pentru

planete să se fi ajuns, în acele timpuri, la o civilizație înaltă, și nu și aici, pe Pămîntul care dispunea de vaste posibilități? Este cunoscut faptul că primii navigatori care au pătruns în insulele Pacificului au auzit, de la indigeni, legende despre „pămînturi ale fericiții” care ar fi existat odată în această zonă; ei au cunoscut oameni care desenau pe nisip adevărate hărți ale lumii oceanice și au găsit, în aceleași locuri, unele neobișnuite pentru

planete să se fi ajuns, în acele timpuri, la o civilizație înaltă, și nu și aici, pe Pămîntul care dispunea de vaste posibilități? Este cunoscut faptul că primii navigatori care au pătruns în insulele Pacificului au auzit, de la indigeni, legende despre „pămînturi ale fericiții” care ar fi existat odată în această zonă; ei au cunoscut oameni care desenau pe nisip adevărate hărți ale lumii oceanice și au găsit, în aceleași locuri, unele neobișnuite pentru

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

VASILE BĂRAN

CONFERINȚĂ DE PRESĂ

Intorcîndu-se în orașul natal, fu înconjurat, încă din gară, de o mulțime de oameni, fapt explicabil dacă ne gândim că venea de pe Venus și că, în toată această vreme, cetățenii studiaseră nenumărate cărți de cosmografie, aerografie, astronomie, spectroscopie, iar la librării se vinduseră peste 10 000 de globuri venusiene.

Orașul cloceata ca un ocean. — Cum e apa? întrebă locuitorii. Caldă, rece? Cum se distribuie? Tecele urle? Dar cu vegetația, cum e? Crește vegetația pe Venus? Funcționarii țipă? Ai auzit vreun vînzător zîcînd: „la mai lasă-mă, domnule, în pace; dacă crei, cumperi; dacă nu, mă doare-n ceafă”? Extraordinar, extraordinar, vazădica așa e pe-acol-o! Oamenii au coadă? — Stați, stați! — îi opri cosmonautul. Să-mi notez și eu cite ceva... Și pînă seara, locuitorii orașului nu se mai săturară discutînd despre ciudatele fenomene de pe planeta Venus.

Și înșipse în piatra muntelui niște țărșii de fier și bolovanul se opri de ei ca de-un grilaj. — Ai văzut? — rise vecinul. Sisif își ștersse fruntea și plecă acasă ușurat; în sfârșit, a scăpat de trudă! A doua zi se sculă și își puse mina streșină la ochi; se uită la soare, apoi peste cîmpuri și căscă îndelung, neștiind ce să facă. Se învîrți prin curte, se scărpină după ureche, mai trase un somn, după care numără fructele din copaci, apoi o parte din frunze, apoi toate frunzele și, în cele din urmă, se hotărî să-și reia treaba de pe munte, singura pe care-o socoti serioasă. Dar cînd ajunse acolo, de bolovan împingea vecinul.

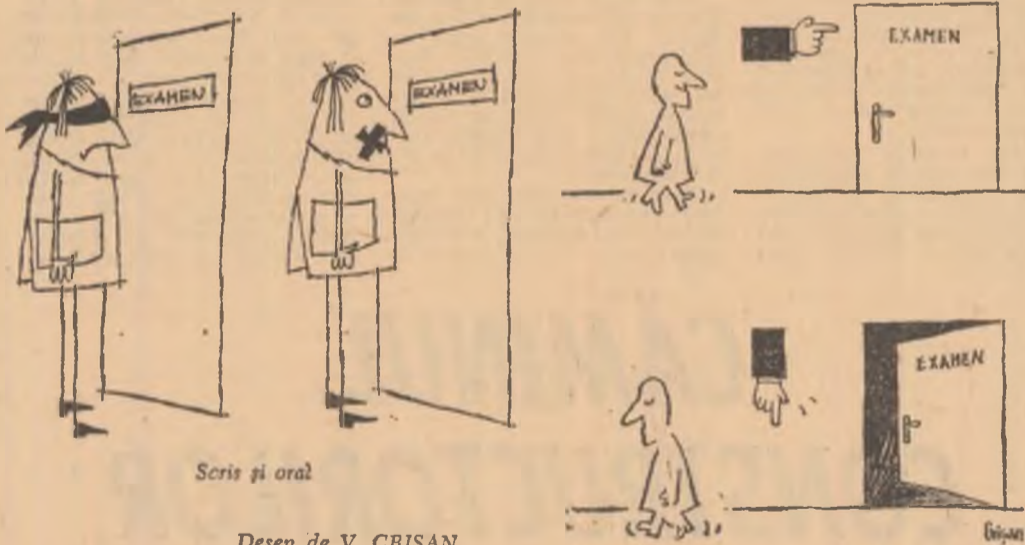
TRAVESTI

Pînă și anchetatorii au rămas îngroziiți: cum de-a acut curaj această oale și cum de-a izbucit în rupă zăbrelele grădini zoologice și să dea buzna-n turma de cerbi și căprioare și-n cea de elefanți și de girafe, umplînd potecile cu-atîta sințge? Cum de nu i-a fost teamă acestel nebănuite fiare o-ar fi putut rămîne, în cele din urmă, ea însăși fără blană? La reconstituire, s-a constatat că blana nu era a ei.

IMPĂCĂRE

Acest lițier merge în fiecare zi la lucrul lui într-un palat cu douăzeci și patru de etaje și oamenii îl salută ca pe-un pilot și el le răspunde ca unor pasageri.

Și lițierul nostru-i fericiț fiindcă știe că dacă urcînd la ultimul etaj, n-ar trebui, tot de atîtea ori, să și coboare, în întrecerea pentru curcerea spațiului cosmic, el ar fi ajuns demult în lună.

Desen de V. CRIȘAN

ORIZONTAL: 1) Carte de reguli pentru scris — Debut în literatură! 2) A reciti — Cartea hărților. 3) Miroș — Cărți pentru cei dragi — Notă veche. 4) Făcută pe note — Astfel. 5) Repetăm! — Inceputul cărții! Pagina 23! 6) Cărți — Comentează cărțile. 7) Om cu carte. 8) Nicolae în familie — Inceput de alfabet! — Arde. 9) Colț mai puține! — Editura de Stat — Scuzele cărții. 10) Cuvînt cu cuvînt — „...carte, ...parte!” 11) E mic dar despre el se scriu cărți întregi — Citit. 12) Carte unică — Din cartea de geologie (pl.).

VERTICAL: 1) Doi frați care s-au tînut de... povestii — Învață carte. 2) A scrie...

CA LA CARTE

mai economic — Drum de țară. 3) Ape! — Pus pe carte. 4) Știință în slujba omului — Prefix. 5) A începe (muz.) — Păzitor de vie. 6) Stat — Primele din capitole! — Există și una de lectură. 7) Măestrie — Livadă (român.). 8) Mare dramaturg român — Făcut de oale. 9) Pînă aici — Parte! — Neascultătorii. 10) Diviziuni universitare — Frumoase (trans.). 11) Pe fruntea maestrilor — Ram rupt — În carte! 12) Se descurcă în cărți — Aici e gata cu... tema!

LIVIU PINTILIE

MIHAI FOTINO

N-AM NIMIC!

În turneu la Baia Mare, cu Naționalul, eu „O scrisoare pierdută” în mare succes, la sfîrșit flor. Actorii, după ce le-au primit, s-au apropiat de rampă ca să le arunce spectatorilor. Marcel Anghelescu — Pristanda — a făcut un pas în plus... și a dispărut subit cu florii cu tot! Căzuie în fosă. De acolo, de jos, s-a auzit, în liniștea înmărmurită ce se făcuse, glasul lui victorios: — N-am nimic! Căzînda pe moale. Pristanda a revenit radiu, urcînd scările cu sabie scosă, cu florile în mîna cealaltă, în aplauzele spectatorilor...

CINE ZICE, ĂLA E!

La Teatrul din Brașov aveau un recuziter biblic, care ținea morții să devină actor. Ajungem, cu „O scrisoare pierdută”, la Sinaia. Mihail Popescu (Farturid), ca să facă o glumă bună, îi spune recuziterului: — Vrei să joci? Uite, ai acum o mare ocazie. Încercă, înec, vezi, fi observat de director, care

DEM. RĂDULESCU ȘI-ACOLO

AM RAMAS

În piesa „O zi de odihnă” jucam într-o scenă împreună cu Cornel Vuilpe, eu mă ascundeam 10 minute sub o masă și, apoi trebuia să ies, întru eu... și acolo am rămas: după vreo cinci minute adormisem! În mijlocul acțiunii, după un timp

o să-ți dea roluri din ce în ce mai înținse. Vezi da milne replica la întrebarea „Unde-i Ghiță? — L-am căutat, peste tot, coane Fănică, și nu e!” A doua zi, la spectacol, de prea mare emoție recuziterul a intrat pe scenă și și-a declamat „strună” replica, fără să se bilble. În schimb, Popescu, în scena următoare, ca un fărîc...

PUIU CĂLINESCU AU REVOIR!

La vechiul teatru de pe Uranus, foarte mic, pur și simplu nu exista o ieșire pentru actorii în spatele scenei. Dacă ești voial să pleci, trebuia să treci prin scenă! La un spectacol, îmi epuizaserăm rolul cu cîva timp înainte. Aveam o înșințur importantă peste 10 minute, nu mai puteam să rămîn. Ce-l de făcui? Îmi vine atunci o idee: iau un geamantan și intru pe scenă. Deșigur că eram complet în plus, nu era vorba de mine în pie-să. Cei-alții protagoniști mă priveau înmărmuriți, nu știu au ce-i cu mine, ce să zică. Le-o iau înainte: — Eu am plecat, băieți, ce să-i soun mătușii Aglaia? — Ei se bilble, nu le venea nici un răspuns pe buze, Cobor treptele spuindu-le: — Ei, lăsați, îi transmit eu salutări. Vă pup în mijlocul acțiunii, după un timp

AGENDA

Vineri seara s-a inapoiat in Capitala, venind de la Havana, delegatia Republicii Socialiste Romania...

SEMNEA PROTOCOLULUI COMERCIAL ROMANO-FRANCEZ PRIVIND SCHIMBURILE DE MĂRFURI PE ANUL 1969

La 10 ianuarie s-a semnat, la Ministerul Comerțului Exterior, Protocolul comercial româno-francez privind schimburile de mărfuri pe anul 1969...

La exportul român sint prevăzute, între altele, produse chimice, produse petroliere, mașini unelte, tractoare, produse siderurgice...

Protocolul a fost semnat din partea română de Mircea Petrescu, director în Ministerul Comerțului Exterior...

Au asistat Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior, Bernard Dejean de la Batie...

Reprezentanți ai Ambasadei Republicii Cuba la București.

Cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a sărbătorii naționale a Republicii Cuba...

Au participat tovarășii Ilie Verdeț, Constantin Drăgan, Dumitru Popa...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

VĂ PROPUNEM ACEASTĂ DEZBATERE

Oricărui pasionat iubitor al sportului — omul care-și simțea că în viața sa...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

În competiția oficială de mare anvergură — evoluția de o manieră impresionantă, demonstrând o măiestrie sportivă...

SITUAȚIA ȘI CONDIȚIA ECHIPEI REPREZENTATIVE DE HANDBAL MASCULIN

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

AVEM ÎN FAȚĂ DOUĂ PISCURI

C. M. PARIS '70

J. O. MÜNCHEN '72 LE VOIM PUTEA CUCERI ?

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Este adevărat că în ultima vreme Federația dăducă o poliție...

Noile orizonturi ale micro-cosmosului

(Urmare din pag. 1)

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

În comuna Telega a luat ființă un muzeu etnografic — al treilea de acest fel din județul Prahova...

FOTBAL '69 INFORMAȚII DISCRETE ȘI... INDISCRETE

Antrenorul echipei JUUL din Petrosani, Tibus Ozon, ne-a declarat că formația sa — intitulată „Poca, Balcu și Anghel”...

Antrenorul echipei JUUL din Petrosani, Tibus Ozon, ne-a declarat că formația sa — intitulată „Poca, Balcu și Anghel”...

Antrenorul echipei JUUL din Petrosani, Tibus Ozon, ne-a declarat că formația sa — intitulată „Poca, Balcu și Anghel”...

Antrenorul echipei JUUL din Petrosani, Tibus Ozon, ne-a declarat că formația sa — intitulată „Poca, Balcu și Anghel”...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Campionatul național de handbal DUPĂ PRIMA ZI A ÎNTECERILOR

La Cluj în frumoasa sală a sporturilor a început ieri după-amiază un adevărat „maraton” handbalistic: 5 partide ieri, alte 5 azi și 5 mine...

La Cluj în frumoasa sală a sporturilor a început ieri după-amiază un adevărat „maraton” handbalistic: 5 partide ieri, alte 5 azi și 5 mine...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Știri sportive

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Selecionata de hochei pe gheață a României și-a început turneul în U.R.S.S., jucând aseară la Iaroslav cu echipa locală Torpedo...

Table with 2 columns: Name and Score. Includes names like Atalanta, Cagliari, Napoli, etc.

PRONOSTICUL NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPOT NR. 2 ETAPA DIN 12 IANUARIE 1969

Chemarea la întrecere. La autostrada, la o zi mai spectaculoasă lărgire de orizonturi — are toate șansele de izbândă...

VICTOR MOREA

Suedia a stabilit relații diplomatice cu R. D. Vietnam

STOCKHOLM 10 (Agerpres). — Guvernul Suediei a hotărât să recunoască Republica Democrată Vietnam și să stabilească relații diplomatice normale cu această țară. Un purtător de cuvânt oficial a făcut cunoscut că ministrul de externe suedez, Torsten Nilsson, a adresat ministrului de externe al R.D. Vietnam, Nguyen Duy Trinh, o telegramă în care propune stabilirea relațiilor diplomatice între Suedia și R.D. Vietnam.

Suedia este prima țară din Europa occidentală care recunoaște R. D. Vietnam. În ultimii trei ani au avut loc mai multe contacte diplomatice oficioase între cele două țări.

Delegația română a părăsit Havana

HAVANA 10. — Corespondentul Agerpres, Victor Stamate, transmite: Joi a părăsit Cuba, plecând spre patrie, delegația Republicii Socialiste România condusă de tovarășul Florian Dănilache, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministru al căilor ferate, care a participat la festivitățile consacrate celei de-a zecea aniversări a zilei naționale a Cubei — victoria însușitei armate.

Guvernul cheh a depus jurământul

PRAGA 10 (Agerpres). — La Hradcu în Praga a avut loc ceremonia depunerii jurământului de către președintele și membrii guvernului Republicii Socialiste Ceh. Stanislav Razi, președintele guvernului Republicii Socialiste Ceh, a subliniat în cuvântarea rostită cu acest prilej că guvernul său sprijină întru totul concepția politică a Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Ludvik Svoboda, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, a relevat importanța aplicării legii constituționale cu privire la federația cehoslovacă.

A luat, de asemenea, cuvântul Cestmir Cisar, președintele Consiliului Național Cheh.

Viața politică din Olanda este dominată în ultima vreme de o vie controversă în legătură cu rolul acestei țări în cadrul alianței nord-atlantice. Partidele politice, grupările studentesce și ale cadrelor didactice, organizațiile feminine și de tineret au organizat numeroase mitinguri și demonstrații de protest împotriva sprijinului cheluluiilor destinate înarmării. Campania a fost declanșată de o cerere adresată de guvernul parlamentarului privind aprobarea unui credit excepțional, în sumă de 225 milioane guldeni, pentru acoperirea unor cheluluii militare suplimentare în perioada anilor 1969—1971.

În fapt, cea mai mare parte a sumei este destinată achiziționării din R.F. a Germaniei a unui număr de 65 de tancuri de tipul „Leopard”. Preocuparea opiniei publice față de aceste intenții poate fi înțeleasă întrucât cu puțin timp înainte în urmă guvernul de la Haga a comandat alte 400 de tancuri de același tip pentru necesitățile forțelor armate, la care s-au adăugat o serie de camioane destinate fotei

ANGLIA. — Demonstrație la Londra cu ocazia deschiderii conferinței Commonwealthului

ÎN DEZBATEREA CONFERINȚEI COMMONWEALTHULUI

Dosarul rhodesian

LONDRA 10 (Agerpres). — Conferința primilor miniștri al țărilor Commonwealthului, care se desfășoară de patru zile la Londra, a continuat vineri dezbaterile problemei rhodesiene. În cuvântarea sa, președintele Zambiei, Kaunda, a făcut un rezumat documentat al regimului rasist din Rhodesia. El a criticat cu severitate concesiile făcute de premierul Wilson în timpul ultimelor sale convorbiri cu șeful guvernului rasist rhodesian Smith pe crucierătorul „Fearless”. Președintele Zambiei s-a pronunțat pentru folosirea forței în scopul eliminării regimului rasist din Rhodesia.

În discursul său, președintele statului Malawi, Hastings Banda, s-a opus cu hotărâre propunerii lui Kaunda de folosire a forței pentru răsturnarea regimului rasist al lui Ian Smith, arătând că această soluție ar fi „absolut impracticabilă”. Impotriva folosirii forței în Rhodesia s-a declarat și ministrul de externe al Pakistanului, Arshad Husain, și primul ministru al Malayeziei, Tunku Abdul Rahman.

Primul ministru al Singapore-ului, Lee Kuan Yew, s-a pronunțat pentru răsturnarea regimului rasist din Rhodesia prin folosirea forței de către populația băștinată a acestei țări.

Președintele Botswanei, Seretse Khama, a cerut ca țările membre ale Commonwealthului să reprezinte la Salisbury în fața guvernului lui Ian Smith pentru retragerea unităților de poliție sud-africane din această țară. În așteptarea încheierii discuțiilor asupra problemei rhodesiene, când începe să se desfășoare guvernul lui Smith pentru retragerea unităților de poliție sud-africane din această țară.

În așteptarea încheierii discuțiilor asupra problemei rhodesiene, când începe să se desfășoare guvernul lui Smith pentru retragerea unităților de poliție sud-africane din această țară.

În așteptarea încheierii discuțiilor asupra problemei rhodesiene, când începe să se desfășoare guvernul lui Smith pentru retragerea unităților de poliție sud-africane din această țară.

Prima consecință a acestor măsuri o constituie sporirea prejudecilor unor bunuri de lung consum. Se intenționează, de asemenea, scumpirea tarifulor la mijloacele de transport în comun precum și a impozitelor pe venituri.

Cererea guvernului de noi alocații pentru necesitățile militare a

portată, după cum s-a văzut, de marea masă a oamenilor muncii. Observatorii au remarcat, concomitent, extinderea forței opoziției neparlamentare. Astfel, în ultimele săptămâni, din rândurile acestei opoziții s-au făcut auzite glasuri tot mai numeroase care au protestat împotriva guvernului au fost aprobate prin voturile deputaților care re-

portată, după cum s-a văzut, de marea masă a oamenilor muncii. Observatorii au remarcat, concomitent, extinderea forței opoziției neparlamentare. Astfel, în ultimele săptămâni, din rândurile acestei opoziții s-au făcut auzite glasuri tot mai numeroase care au protestat împotriva guvernului au fost aprobate prin voturile deputaților care re-

După explozia nucleară americană

CĂDERI RADIOACTIVE ÎN CANADA

Surse guvernamentale de la Ottawa au anunțat că explozia nucleară subterană care a avut loc luna trecută la poligonul pentru experiențe din Nevada (S.U.A.) a făcut ca radioactivitatea păturilor de aer din Canada să fie de 20 de ori mai mare decât cea obișnuită.

La Washington, purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat a declarat că a fost ordonată efectuarea unei anchete în legătură cu știrile, potrivit cărora în Canada s-au înregistrat căderi radioactive, provocate de experiența nucleară subterană de la 8 decembrie.

Ziarul „Washington Post” a relatat că nivelul radiațiilor din atmosferă, măsurat de stațiile din

apropierea orașelor canadiene Ottawa, Montreal și Toronto, a crescut cu 10 pînă la 20 de ori față de cifrele normale, pînă la 15 decembrie anul trecut. Potrivit agenției Reuter, dacă se dovedește că materiile radioactive au trecut dincolo de frontierele Canadei, aceasta ar putea constitui o violare a Tratatului de interdicție a experiențelor nucleare.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

În U.R.S.S.:

Lansarea stației „Venus-6”

În vederea unei explorări mai complete a planetei Venus și obținerii unui volum mai mare de informații științifice, la 10 ianuarie, orele 8,52, în Uniunea Sovietică a fost lansată stația interplanetară automată „Venus-6”.

Noua stație urmează să efectueze cercetări științifice comune cu stația interplanetară automată „Venus-5”, lansată la 5 ianuarie.

Greutatea noii stații automate este de 1130 kg. Ea s-a plasat pe traiectoria de zbor antecalculată.

La bordul lui „Venus-6” se află placheta cu efigia lui V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

La 10 ianuarie orele 14,00 „Venus-6” se afla la distanța de 5.600 km de pământ. Ea urmează să ajungă la planeta Venus la mijlocul lunii mai 1969.

Referindu-se la lansarea stației interplanetare automate „Venus-6”, acad. Alexandru V. I. Lenin și cu stema de stat a U.R.S.S.

Trecuseră multe ore de cînd au pornit la drum. Un drum epuizant, dar tinerii aceia firavi, cu priviri blinde, nu dădeau samne de aboselă. Se angajaseră într-un maraton neobișnuit și nu-și făcuseră iluzii: aveau de parcurs destui kilometri, prin păduri și peste fluvii, adînc în teritoriul pe care dușmanul îl supraveghea atent. Drumul grăbiți nu dispuneau nici de camioane și nici de avioane. Purtînd încărcături de sute de kilograme pe umeri, înaintau ca niște țărani pribegi încercînd să se facă neobservați. Priveau, uneori, harta și calculau distanțele.

Băieții crescuseră la școala luptei, obișnuiți cu bătaiele din junglă, primiseră o misiune dificilă: să înfrunte pe înamic chiar în interiorul unui oraș care adăpostea o mare bază militară americană. Un brunet cu ochi visători, peste care se arcuriesc sprincenele stufoase, pîșea îngîndurat. Bătălia care avea să se consume îl preocupa. Nu-i era teamă pentru viața sa, nu-l înfricoșau americanii și armele lor. Un gând îi răscolea ființa: vor reuși să lovească cu precizie în dușman?

Tinerul acesta se afla acum în fața noastră, într-un birou al redacției „Științei tineretului” și povestește, calm, rece, ca și cum nu ar relatea despre o întâmplare al cărei erou a fost. De reverul hainei, croită modern, este prinsă o decorație. Șeful delegației ni l-a prezentat laonic: Pham Minh Thanh, combatant de elită al armatei de eliberare din Vietnamul de sud.

Așutim descrierea bătaiei de la Bien Hoa făcută de unul din cei care au trăit minut cu minut cumplita încheiere. Citim cu lumină în urmă comunicatele de război și reportajele,

se dă pe înserat. Curajoșii patrioți lovește tancurile de la 6 metri. Firește, din descriere vom omite amănuntele care reprezintă „secrete militare”. O dată cu lăsarea nopții, americanii abandonează lupta. Bilanțul: peste 90 de inamici scoși din luptă, 4 prizonieri, șase tancuri distruse, o cantitate mare de armament capturat. Misiunea încredințată de comandamentul F.N.E. fusese îndeplinită.

Pham Minh Thanh a participat la peste 100 de bătălii, a nimerit peste 300 de militari dușmani, a distrus 4 tancuri și a scufundat 5 vase militare. Faptele sale de eroism l-au adus

TINERETUL UNUI POPOR ÎNCERCAT

(sînt în rîndul populației, cit și al trupelor armate). O asprimeală, în continuare, că poporul Vietnamului de sud duce de mulți ani o luptă grea pentru independență, suveranitate și existență demnă, că a obținut succese strălucite în această luptă și că este hotărît să lupte pînă la victoria finală. Înfrîngerile militare și politice au obligat Washingtonul să vină la conferința de la Paris. Dar concomitent, intervențiunile americane au intensificat războiul în sudul Vietnamului. În prezent asupra azerilor populație sînt efectuate de trei ori mai multe bombardamente decât în trecut și sînt aruncate bombe pînă la 500 m.

Americanii s-au rădănit, că vor putea veni, astfel, la masa trativelor de pe poziții de forță — spune interlocutorul nostru. El trebuie să-și retragă trupele de ocupație, să pună capăt agresiunii lor, să lase poporul vietnamez să-și rezolve problemele singur. Nici un fel de manevre nu-l va salva. Frontul Național de Eliberare înfrunchează năzuințele poporului luptător din Vietnamul de sud și așteaptă cu răbdare momentul de sud care a vizitat România la invitația C.C. al U.T.C. Nguyen Thuan Hoa, care este membru al Comitetului Executiv al Uniunii Tineretului pentru Eliberare din regiunea Saigon-Gia Binh, ne-a relatat istoricul glorioasei sale organizații. Ea s-a născut în tranșeele luptei, în satele răscolite de furtuna nemulțumirilor, în cartierele periferice ale marilor orașe, în așteptarea cercetării. Uniunea tinerilor luptători pentru eliberare s-a încadrat din prima zi a existenței sale în Frontul Național de Eliberare, cîștigînd prin eroismul membrilor săi un binecunoscut prestigiu.

În lupta împotriva dușmanilor tinerii se găsesc în primele rînduri — relatează interlocutorul nostru. Ei sînt prezenți acolo unde este mai greu, unde viața este mai aspră, unde se cere mai mult curaj și mai mult spirit de sacrificiu. Tinerii formează detașamente care aprovizionează frontul cu alimente de muniții, brigăzi de transport ca și de construcții de drumuri, unități de șoc care acționează în condiții de extremă dificultate. Intrarea în armată este o mișcare de masă, voluntară, a tineretului, o mișcare care reflectă înaltul său patriotism. Fiecare se înscrie în unitățile patriotice tinerii din zonele eliberate. Dar după strălucitele victorii din 1968, mulți tineri din Saigon, Hue, Da Nang s-au alăturat celor din provinciile eliberate pentru a lupta cu arma în mînă. Fetele noastre sînt și ele

dar evenimentul capătă alte dimensiuni printr-un tranșeele partizanilor.

— În provincia mea natală, Ben Tre, lupta a început din 1959. Acolo s-a născut mișcarea noastră. Știam că fără luptă nu se poate dobîndi libertatea, o pace adevărată. Știam că lupta presupune sacrificii, renunțări, jertfe. Dar am acceptat toate riscurile pentru că nu există altă cale. Nouă ani de război ne-au călît. Drumul spre Bien Hoa era însoțit, însă unitatea mea era insuficientă de dorința de a lovi fără cruțare în dușman.

Partizanii au sosit la Bien Hoa pe întineri. Nu erau mulți. Lecțiile îi așteptau: orasul cu labirintul străzilor își pierdeuse tainele. Tinerii luptători, eroiții de populație, s-au deplasat către pozițiile unde în grabă au săpat tranșee. Nouă clădiri li de depășeau de o cazarmă a trupelor saigonese. La cîteva sute de metri un riu își purta, mulate, apele. Dimineața, în zori, primii soldați saigonese și-au făcut apariția. Soarta lor: prizonieri. Fără împușcături. La ora 10 elicopterele americane cercetînd terenul, descoperă unitatea de partizani. Urmează cîteva ore apăsătoare. Fiecare are parea interminabilă. Cîteva amiază așteptarea a luat sfîrșit.

Un batalion american cu 40 de tancuri și camioane blindate înainta. Pe cer — elicoptere iar apoi avioane de bombardament. Din înaltul cerului cădeau bombe. Infanteria americană trecu la atac. În tranșee — doar un pluton al F.N.E. Lupta era înegălată.

Americanii s-au apropiat pînă la 20 metri. Atunci patrioții au declanșat un foc concentrat. Agresorii își numără primii morți. Un tanc fu cuprins de flăcări. Atacantul se retragă spre a reveni după o jumătate de oră. Se reeditează bombardamentul aerian și reapar tancurile. Atacurile se repetă: nouă valuri succesive. Ultima bătălie

La 10 ianuarie, la Ministerul Culturii al R. P. Ungare a fost semnat planul de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară pe anii 1969/1970 și a convenției privind schimbul de studenți și doctoranzi.

Planul de colaborare culturală și științifică prevede o largă substanțială a relațiilor culturale și științifice româno-ungare. Convenția referitoare la schimbul de studenți și doctoranzi prevede o largă a colaborării științifice dintre cele două țări.

În cursul tratativelor, părțile au convenit asupra încheierii într-un viitor apropiat a convenției privind crearea caselor de cultură română la Budapesta și ungară la București.

Declarațiile făcute „Științei tineretului” de delegația Uniunii Tineretului pentru Eliberare din Vietnamul de sud

Prezente pe front. Tiner care nu au împlinit 20 de ani minutul mortierelor în interiorul Saigonului iar la Hue, o grupă de 11 fete — învingătoare și cleve — condusă de o tinăre care abia împlinise 19 ani a luptat o zi întreagă contra unui batalion american, nimicind 120 de dușmani și apărînd cu succes strada ce le-a fost încredințată. „Armata cu pîrl lung” este la fel de curajoasă pe front, ca și în activitățile complexe din teritoriul eliberat.

Nguyen Thuan Hoa subliniază că organizațiile de tineret îl revin, în spatele frontului, cînei sarcinilor principale: apărarea zonei eliberate; participarea la muncile agricole; organizarea detașamentelor de transport și a unităților de șoc; stimularea înrolării tinerilor în armată; participarea la munca politică

— Americanii s-au rădănit, că vor putea veni, astfel, la masa trativelor de pe poziții de forță — spune interlocutorul nostru. El trebuie să-și retragă trupele de ocupație, să pună capăt agresiunii lor, să lase poporul vietnamez să-și rezolve problemele singur. Nici un fel de manevre nu-l va salva. Frontul Național de Eliberare înfrunchează năzuințele poporului luptător din Vietnamul de sud și așteaptă cu răbdare momentul de sud care a vizitat România la invitația C.C. al U.T.C. Nguyen Thuan Hoa, care este membru al Comitetului Executiv al Uniunii Tineretului pentru Eliberare din regiunea Saigon-Gia Binh, ne-a relatat istoricul glorioasei sale organizații. Ea s-a născut în tranșeele luptei, în satele răscolite de furtuna nemulțumirilor, în cartierele periferice ale marilor orașe, în așteptarea cercetării. Uniunea tinerilor luptători pentru eliberare s-a încadrat din prima zi a existenței sale în Frontul Național de Eliberare, cîștigînd prin eroismul membrilor săi un binecunoscut prestigiu.

În lupta împotriva dușmanilor tinerii se găsesc în primele rînduri — relatează interlocutorul nostru. Ei sînt prezenți acolo unde este mai greu, unde viața este mai aspră, unde se cere mai mult curaj și mai mult spirit de sacrificiu. Tinerii formează detașamente care aprovizionează frontul cu alimente de muniții, brigăzi de transport ca și de construcții de drumuri, unități de șoc care acționează în condiții de extremă dificultate. Intrarea în armată este o mișcare de masă, voluntară, a tineretului, o mișcare care reflectă înaltul său patriotism. Fiecare se înscrie în unitățile patriotice tinerii din zonele eliberate. Dar după strălucitele victorii din 1968, mulți tineri din Saigon, Hue, Da Nang s-au alăturat celor din provinciile eliberate pentru a lupta cu arma în mînă. Fetele noastre sînt și ele

dar evenimentul capătă alte dimensiuni printr-un tranșeele partizanilor.

— În provincia mea natală, Ben Tre, lupta a început din 1959. Acolo s-a născut mișcarea noastră. Știam că fără luptă nu se poate dobîndi libertatea, o pace adevărată. Știam că lupta presupune sacrificii, renunțări, jertfe. Dar am acceptat toate riscurile pentru că nu există altă cale. Nouă ani de război ne-au călît. Drumul spre Bien Hoa era însoțit, însă unitatea mea era insuficientă de dorința de a lovi fără cruțare în dușman.

Partizanii au sosit la Bien Hoa pe întineri. Nu erau mulți. Lecțiile îi așteptau: orasul cu labirintul străzilor își pierdeuse tainele. Tinerii luptători, eroiții de populație, s-au deplasat către pozițiile unde în grabă au săpat tranșee. Nouă clădiri li de depășeau de o cazarmă a trupelor saigonese. La cîteva sute de metri un riu își purta, mulate, apele. Dimineața, în zori, primii soldați saigonese și-au făcut apariția. Soarta lor: prizonieri. Fără împușcături. La ora 10 elicopterele americane cercetînd terenul, descoperă unitatea de partizani. Urmează cîteva ore apăsătoare. Fiecare are parea interminabilă. Cîteva amiază așteptarea a luat sfîrșit.

Un batalion american cu 40 de tancuri și camioane blindate înainta. Pe cer — elicoptere iar apoi avioane de bombardament. Din înaltul cerului cădeau bombe. Infanteria americană trecu la atac. În tranșee — doar un pluton al F.N.E. Lupta era înegălată.

Americanii s-au apropiat pînă la 20 metri. Atunci patrioții au declanșat un foc concentrat. Agresorii își numără primii morți. Un tanc fu cuprins de flăcări. Atacantul se retragă spre a reveni după o jumătate de oră. Se reeditează bombardamentul aerian și reapar tancurile. Atacurile se repetă: nouă valuri succesive. Ultima bătălie

La 10 ianuarie, la Ministerul Culturii al R. P. Ungare a fost semnat planul de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară pe anii 1969/1970 și a convenției privind schimbul de studenți și doctoranzi.

Planul de colaborare culturală și științifică prevede o largă substanțială a relațiilor culturale și științifice româno-ungare. Convenția referitoare la schimbul de studenți și doctoranzi prevede o largă a colaborării științifice dintre cele două țări.

În cursul tratativelor, părțile au convenit asupra încheierii într-un viitor apropiat a convenției privind crearea caselor de cultură română la Budapesta și ungară la București.

La 10 ianuarie, la Ministerul Culturii al R. P. Ungare a fost semnat planul de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară pe anii 1969/1970 și a convenției privind schimbul de studenți și doctoranzi.

Planul de colaborare culturală și științifică prevede o largă substanțială a relațiilor culturale și științifice româno-ungare. Convenția referitoare la schimbul de studenți și doctoranzi prevede o largă a colaborării științifice dintre cele două țări.

În cursul tratativelor, părțile au convenit asupra încheierii într-un viitor apropiat a convenției privind crearea caselor de cultură română la Budapesta și ungară la București.

La 10 ianuarie, la Ministerul Culturii al R. P. Ungare a fost semnat planul de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară pe anii 1969/1970 și a convenției privind schimbul de studenți și doctoranzi.

Planul de colaborare culturală și științifică prevede o largă substanțială a relațiilor culturale și științifice româno-ungare. Convenția referitoare la schimbul de studenți și doctoranzi prevede o largă a colaborării științifice dintre cele două țări.

În cursul tratativelor, părțile au convenit asupra încheierii într-un viitor apropiat a convenției privind crearea caselor de cultură română la Budapesta și ungară la București.

La 10 ianuarie, la Ministerul Culturii al R. P. Ungare a fost semnat planul de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară pe anii 1969/1970 și a convenției privind schimbul de studenți și doctoranzi.

Planul de colaborare culturală și științifică prevede o largă substanțială a relațiilor culturale și științifice româno-ungare. Convenția referitoare la schimbul de studenți și doctoranzi prevede o largă a colaborării științifice dintre cele două țări.

În cursul tratativelor, părțile au convenit asupra încheierii într-un viitor apropiat a convenției privind crearea caselor de cultură română la Budapesta și ungară la București.

pe scurt

„Tu-144” — al doilea zbor

Acțiunile sovietice supersonice de pasageri „TU-144” a efectuat ieri cu succes cel de al doilea zbor experimental, a născut agenția TASS.

Noul acion sovietic poate dezvolta o viteză de 2.500 km pe oră, plafonul său de zbor este de 20.000 metri